மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்கள்

RUMALARCCIK
KAVIÑARKAḶ

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
7 - JUL 1960
MADRAS

IRUMALAI MUTTUSAMI (A)

அ. திருமலை முத்துசுவாமி
M. A., B. T., Dip. Lib. Sc.,
நூலகத்துறைத் தலைவர்
தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை.

சாந்தி நூலகம்
2/122, பிராட்வே • சென்னை-1.

சாந்தி வெளியீடு 20

முதற் பதிப்பு மே 1960

உரிமை ஆசிரியருக்கு

விலை ரூ. 1·25

93375

O31,1wM8

KD

ராயன் அச்சகம், சென்னை-1.

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
7 JUL 1960
MADRAS.

சிறப்புரை

'மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்கள்' என்ற இந்நூலில், இந்த நூற்றாண்டுக் கவிஞர் நால்வருடைய கவிதையை, ஆசிரியர் அ. திருமலை முத்துசுவாமி ஆராய்கிறார். நம்முடைய காலத்திலேயே முளைத்து, நமது தனிவாழ்க்கையோடு பிணைந்து, நமது விருப்பு வெறுப்புக்களைத் தூண்டுகின்ற கொள்கைகள், சமுதாய நிலைகள், அரசியல் போராட்டங்கள், தத்துவங்கள், புரட்சிகள், உடன்பாடுகள்—இவையே பெரும்பாலும் இந் நான்கு கவிஞர்களும் பேசுகின்ற பொருள்கள் ஆகும். இதனால், நமது விருப்பு வெறுப்பிலிருந்து விடுபட்டு, கவிதையைக் கவிதையாகத் துய்ப்பது கடினமான முயற்சியாகி விடுகிறது. இம்முயற்சியை மேற்கொள்கிறார் ஆசிரியர் திருமலை முத்துசுவாமி. அவருடைய முடிவுகள் அனைத்தையும் அப்படியே ஏற்கவேண்டும் என்பதில்லை. கவிதையைத் தராசிலேயா நிறுக்கிறோம், இல்லையே? உள்ளத்திலன்றோ எடை போடுகிறோம்? ஆகவே திறனாய்வாளர் வெவ்வேறு முடிவுகளை அடைவது இயல்பு. முடிவு எதுவாயினும், அதை நோக்கிச் செல்லும் பாதையிலே நடப்பதில் பயனுண்டு. தமிழ்க் கவிஞர் நால்வருடைய பாடல்களோடு ஆர்வத்துடன் பழகி, இன்பம் பெற்ற ஓர் உள்ளத்தின் சாயலே இந்நூலில் அமைகின்ற பாதை. இந்தப் பாதை, பாரதி, தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, பாரதிதாசன், நாமக்கல் கவிஞர் ஆகிய நால்

[illegible] உலகின் வழியே சென்று, அங்கங்கே உள்ள சுவைகளை நமக்குக் காட்டுகிறது. தெளிந்த பழகு தமிழில் ஆசிரியர் பேசுவதால் அவரோடு கவிதை உலகில் பயணம் செய்வது எளிதாக இருக்கிறது. கவிதையில் ஈடுபாடு உள்ள [illegible] ஆதரவு இந்நூலுக்குக் கிடைக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்; கிடைத்தல் வேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன்.

வ. உ. சி. கல்லூரி
தூத்துக்குடி
23—3—60

அ. சீநிவாசராகவன்

JUL 1969

முன்னுரை

மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்கள் என்னும் இந்நூல் நான்கு கட்டுரைகளைக் கொண்டது.

முதல் கட்டுரை மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் நடந்த பாரதி விழாவில் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் சுருக்கமாகும். அடுத்த இரண்டு கட்டுரைகளும் முறையே செந்தமிழ், அகில இந்திய தந்தி ஊழியர் சங்கச் சிறப்பு மலர் ஆகியவற்றில் வெளிவந்தனவாகும். இருபதாவது நூற்றாண்டில் கவிதை உலகில் ஏற்பட்டுள்ள மறுமலர்ச்சியினை இந்நூலின் துணைகொண்டு ஓரளவு நாம் அறியலாம் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. இதனைத் தமிழுலகம் ஏற்றருள்வதாக.

இந்நூலிற்குச் சிறப்புரை வழங்கியுள்ள எனது பேராசிரியரும், வ. உ. சி. கல்லூரி முதல்வருமான உயர்திரு. அ. சீனிவாச ராகவன் எம். ஏ. அவர்களுக்கும்; இதனை நல்ல முறையில் வெளியிட்டுள்ள சாந்தி நூலக உரிமையாளர் திரு. முத்துராமன் அவர்களுக்கும் நான் என்றென்றும் கடப்பாடுடையேன்.

மதுரை,
1—4—60.

அ. திருமலை முத்துசுவாமி

பதிப்புரை

இந்நூலில் தமிழகத்தின் தலை சிறந்த கவிஞர் சுப்ரமண்ய பாரதியார், கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை, பாரதிதாசன், நாமக்கல் கவிஞர் ஆகியோரின் வாழ்க்கை வரலாறும் அவர்களது கவிதை நயங்களும் எடுத்துரைக்கப் பட்டுள்ளன.

தற்காலத்தில் இந்த நான்கு கவிஞர்களைப் பற்றி அறியாத தமிழ் மக்கள் மிகமிகச் சிலரே என்னலாம். இருப்பினும் ஆசிரியர் ஓரளவு இக்கவிஞர்களின் கவிதை நயங்களை மிகத் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் எடுத்துக் கூறிப் பலரும் அறிய உதவுமாறு எங்கள் நூலகத்தின் வாயிலாகப் புத்தகமாக்கி வெளியிடச் செய்ததற்கு எங்கள் மனமுவந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு இந்நூலுக்குச் சிறப்புரை வழங்கிய பேராசிரியர்களுக்கும் எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மேலும் இந்நூலினை தமிழ்ப் பெருமக்கள் அனைவரும் படித்துப் பயனடைய வேண்டுவதோடு, எங்களுக்கும் பேராதரவு தந்து ஊக்குவிப்பார்கள் என நம்புகிறோம்.

சென்னை
4—5—60

சாந்தி நூலகத்தார்

CONNEMARA PU...
JUL
MADRAS

பொருளடக்கம்

1. கவிக் குயில் ... 1
2. கவிமணி ... 26
3. பாரதிதாசன் ... 48
4. நாமக்கல் கவிஞர் ... 65

CONNEMARA PUBLIC
JUL 1960

1. கவிக் குயில்

தோற்றுவாய்

தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே இருபதாம் நூற்றுண்டு ஒரு திருப்புமுனையாகும். இந்நூற்றுண்டில்தான் பல கவிஞர்கள் தோன்றித் தமிழிலே பல எளிய, இனிய, பழைய இலக்கணத்திற்கு அடிமையாகாத, எல்லோருக்கும் புரியவல்ல கவிதைகளைப் பாடினர். பாமர மக்களும் பைந்தமிழைப் புரிந்து பாராட்டுவாராயினர். இத்தகைய மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்கிய பெருமை பாட்டுக்கொரு புலவனாகிய பாரதிக்கே உரியதாகும். சுருங்கக் கூறின் இருபதாம் நூற்றுண்டு மாண்புமிகு கவிஞர் பாரதியே. வரண்டு கிடந்த தமிழகத்தை செந்தச் சோலையாக்கி, அதிலிருந்துகொண்டு கன்னித் தமிழ்பாடிய கவிக்குயில் பாரதியார் என்று கூறினால் அது மிகை யாகாது. பைந்தமிழ்ப் பாக்கள் பாடி பாமர மக்களைத் தட்டி எழுப்பி, உணர்வும் உரமும் ஊட்டி, உரிமை வேட்கையுடன் மொழிப்பற்றையும் ஏற்றி, ஆங்கில அரசிற்கு அடிமைகளாக விளங்கிய தமிழ் மக்களைத் தலைநிமிரச் செய்து, வாடிய அவர்களை வாழவைத்த வள்ளலாகிய பாரதியார், இன்று தமிழகத்திலே பொங்கி வழிகின்ற தமிழார்வத்திற்கு, பூத்துக் கொழிக்கின்ற

இக்கட்டுரை மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் 1958-இல் நடந்த பாரதி விழாவில் ஆற்றிய சொற்பொழிவ

புதுவைக்கு, மணங் கமழ்கின்ற மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டவராவார்.

வாழ்க்கை வரலாறு

இத்தகைய சிறப்பு மிகு கவிஞர் பிறந்த பெருமை நெல்லை மாவட்டத்திற்குடைத்து. இவர் பிறந்த ஊர் எட்டயபுரம். இவரது தந்தை சின்னச்சாமி அய்யராவார். தாய் இலட்சுமி அம்மையாராவார். இவ்விருவருக்கும் கி. பி. 1882-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் அருமை மகனாகப் பிறந்தார் நம் பாரதி. இவரது பன்னிரண்டாவது வயதில் குல வழக்கப்படி திருமணம் ஆயிற்று. மனைவியின் பெயர் செல்லம்மாள் ஆகும். மணம் முடித்த மறு ஆண்டு பாரதியார் தம் தந்தையை இழக்கவே, இந்துக் கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருந்த இவர் படிப்பை நிறுத்திவிட்டு, தமது அத்தையுடன் காசிக்குச் சென்று (கி. பி. 1901) அலகபாத் பல்கலைக் கழகப் புதுமுக வகுப்பில் சேர்ந்து முதன்மையாக வெற்றிபெற்றார். கி. பி. 1902-இல் எட்டயபுரம் திரும்பிய பாரதி இரண்டாண்டுகள் அரசருடன் இருந்து வந்தார் உரிமை வேட்கை கொண்ட இவருக்கு இவ்வாழ்க்கை பிடிக்காமற் போகவே, மதுரை வந்து சில மாதங்கள் சேதுபதி உயர்நிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராகத் தொண்டாற்றி, கி. பி. 1904-இல் சென்னை சென்று 'சுதேசமித்திரன்' துணையாசிரியர் பதவி ஏற்று, பின்னர் கி. பி. 1906-இல் 'இந்தியா' என்னும் செய்தி இதழைப் பாரதி தொடங்கினார். உணர்ச்சி ஊட்டும் கட்டுரைகள் பல எழுதலானார். அடுத்த ஆண்டு அரசியல் தலைவர்கள் சிறைப்படவே, பாரதியார் புதுவை வந்தடைந்து

பாடல்கள் பல பாடி பத்தாண்டுகள் அங்கு வாழ்ந்து வந்தார். கி. பி. 1918-ஆம் ஆண்டு, தாய்நாடு திரும்பிய இவரை அரசாங்கம் சிறையில் தள்ளியது. சின்னாட்களில் விடுதலை யடைந்த இவர் கடையம் சென்று இரண்டாண்டுகள் தங்கிப் பின்னர் கி. பி. 1920-இல் சென்னை வந்து திரும்பவும் 'சுதேசமித்திரனி'ல் பதவியேற்றுப் பணிபுரிந்து வருகையில் ஒருநாள் பார்த்தசாரதி கோயில் மதங்கொண்டிருந்த யானையால் தூக்கி எறியப்பட்டு, நோய்வாய்ப்பட்டு கி. பி. 1921-இல் செப்டம்பர் 11-ஆம் நாள் இம் மண்ணினின்று மறைந்தார்.

நூல்கள்

இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கவியரசராகிய பாரதியார் செய்த நூல்களை முப்பெரும் பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன :—

1. கவிதைகள்

பாஞ்சாலி சபதம், குயிற் பாட்டு, புதிய ஆத்திசூடி, முரசுப் பாட்டு, பாப்பாப் பாட்டு, கண்ணன் பாட்டு, சுய சரிதையும் பிற பாடல்களும், தேசிய கீதங்கள், தோத்திரப் பாடல்கள், வேதாந்தப் பாடல்கள், விநாயகர் நான்மணிமாலை, பாரதி அறுபத்தாறு, காட்சி.

2. உரைநடை நூல்கள்

(அ) கட்டுரைகள்

ஞானரதம், தராசு, சித்தக்கடல், Stray thoughts கீதை முன்னுரை, சக்கரம். மாதர், கலைகள், சமூகம்.

(ஆ) கதைகள்

சந்திரிகையின் கதை, நவதந்திரக் கதைகள், கதைக் கொத்து.

(இ) மொழிபெயர்ப்பு

வேத ரிஷிகளின் கவிதை, பதஞ்சலியோக சூத்திரம்.

3. ஆங்கில நூல்கள்

1. Agni and other poems and translations.

2. Essays and other prose bragments.

3. Stray thoughts

கவிதை நயம்

அடுத்து பாரதியாரின் கவிதை நயத்தினைக் காணுவாம். இவர்து கவிதைகளைத் தேசியப் பாடல்கள், தோத்திரப் பாடல்கள், வேதாந்தப் பாடல்கள், இலக்கியப் பாடல்கள், நீதிப் பாடல்கள், பிற பாடல்கள் என ஆறுவகையாகப் பிரிக்கலாம்.

காலம் அளித்த கவிஞர் பாரதியார் ஆவார். நாடு தாழ்வுற்று, வறுமை நோயுற்று, கலையில் நிலையழிந்து, அன்னிய ஆட்சிக்கு அடங்கி, அடிமைகளாய் உள்ளத்திலே ஊக்கமின்றி உணர்ச்சியின்றிக் குருடர்களாய் ஊமையராய் மக்கள் வாழ்ந்த காலத்திலே வாழ்ந்த பாரதி, நாட்டின் அவல நிலையை, மக்களின் அடிமை நிலையை எண்ணிஎண்ணி, ஏங்கிஏங்கி, இதயங்குமுறி,

எரிமலையாக மாறி, தீப்பொறி பறக்கும் பல பாடல்களை உள்ளம் உருகி உணர்ச்சி பொங்கப் பாடினர். பாரதி தாம் கண்டவற்றை, கேட்டவற்றை, அறிந்த உண்மைகளைத் தம் வாழ்க்கை அநுபவத்தை உரைகல்லாகக் கொண்டு, உயர்ந்த கற்பனையால் வெறுஞ் சொல்லோவியமாகப் பாடாது, அழகான எளிய இனிய சொற்களை இசை நயத்துடன் கூட்டி உயிர்த்துடிப்புள்ள பாடல்களாகப் பாடியுள்ளார். பாரதியாரது கவிதைகள் அனைத்தும் சிந்தனைக்கு விருந்தூட்டுஞ் செஞ்சொற் சித்திரங்களாகும். பாரதியார் தமது உள்ளக் காட்சிகள் அனைத்தையும் எளிமையான நடையிலே, வலிமை, தெளிவு, மேன்மை, ஆழம், நேர்மை இவற்றுடன் பாடியுள்ளார். பாரதி தமிழ் இனத்தாரின் குரல்; நமது எண்ணக் குமுறல்களையெல்லாம் பாட்டிலே வடித்தெடுத்துக் கொடுத்தார். நம் நாட்டின் நிலை கண்டு இரங்கிக் கண்ணீர் வடித்து நெஞ்சம் குமுறி அருளாவேசத்துடன் கவிதைகளை அள்ளிக் கொடுத்தார். இருண்ட, கரடுமுரடான பாதையிலிருந்து நம்மை நேர்வழிக்கு இழுத்துச் சென்று வழிகாட்டினர். அரசியல், பொருளாதார, சமதர்மப் புரட்சிகளில் முனைந்து நின்று செயலாற்றிய முதற்கவிஞர் பாரதியே. இம்மூன்று புரட்சிகளையும், வெடிமருந்துபோன்று ஆற்றல் மிக்க அருந்தமிழ்ப்பாக்களால் ஆற்றினர். ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியை எதிர்த்து மக்கள் ஆர்த்தெழுந்தபொழுது புரட்சிக்கவி பாரதி,

‘பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னுடும்
நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே’

என்று மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி,

'சொந்த நாட்டில் பிறர்க்கடிமை செய்தே
அஞ்சிவோம் இனி அஞ்சிடோம்'

என்று பாடினார். மேலும் ஆங்கிலேயர் நமது செல்வத்தைக் கொண்டு செல்வதை,

'பொழுதெல்லா மெங்கள் செல்வங்
கொள்ளை கொண்டு
போகவோ? நாங்கள் சாகவோ?

அழுது கொண்டிருப்பமோ?
ஆண்பிள்ளைகள்
அல்லமோ? உயிர்வெல்லமோ?'

என்று கூறிச் சோர்ந்திருந்த மக்களைத் துடிதுடித்து எழச் செய்தார். இத்தகைய ஆற்றல் மிக்க பாரதியாரின் நாட்டுப் பாடல்களும், மொழிப் பாடல்களுமே இன்றைய உரிமை வாழ்விற்குப் பாடுபடத் தமிழரைத் தட்டி எழுப்பித் தலைநிமிரச் செய்தன.

மக்களுக்காக, மக்களைப்பற்றி, மக்களிடையே பழகும் மொழியில் கவிதைகள் இயற்றிய பெருமை பாரதிக்கே உரியது. பாரதியாரின் நாட்டுப்பற்றும், மொழிப்பற்றும் அவரை நல்ல பாடல்களைப் பாடத் தூண்டின. நாட்டுப்பற்று நமக்கு அவசியம் இருத்தல் வேண்டும் என்பதைப் பாரதி,

'தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா
அமிழ்தினிலினியதடி பாப்பா—எங்கள்
ஆன்றோர் தேசமடி பாப்பா'

என்று தமது பாப்பாப் பாட்டில் பாடியுள்ளார். மேலும்

'செந்தமிழ் நாடென்ற போதினிலே—இன்பத்
தேன் வந்து பாயுது காதினிலே—எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே—ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே'

என்றும்,

'யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்
இனிதாவ தெங்கும் காணோம்'

என்றும்,

'சேமமுற வேண்டுமெனில்
தெருவெல்லாம் தமிழ்முழக்கம்
செழிக்கச் செய்வீர்'

என்றும் பாரதியார் பாடியிருப்பதின் மூலம் அவரது நாட்டுப் பற்றையும், மொழிப்பற்றையும் நன்கு அறியலாம். பாரதியாரது தேசியப் பாடல்கள் அயர்ந்து தூங்கிய தமிழரைத் தட்டி எழுப்பிய சங்கநாதங்களாகும். இப்பாடல்களிலே வலிமை, தெளிவு, மேன்மை, ஆழம், நேர்மை இவையனைத்தையும் நாம் காண்கின்றோம். வெறிகொண்ட மன எழுச்சியைப் பற்றிப் பாடுவதிலும், அதற்குரிய சொற்களைக் கொட்டும் ஆவேசத்திலும் பாரதியை மிஞ்சுவார் எவருமில்லை.

'தனியொருவனுக்கு உணவிலையெனில்
ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்'

'வீழ்க! கொடுங்கோன்மை! வீழ்க! வீழ்கவே!'

'அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே'

என்ற பாரதியின் பாடல் வரிகளைக் கேட்கும் எவர்தான் துடித்துத்துள்ளி எழாமலிருப்பர்?

பயிலுந்தோறும் பயிலுந்தோறும் இன்பம் பயப்ப தாய்ப் பின் அதனை எண்ணுந்தோறும் எண்ணுந்தோறும் இன்பம் ஊட்டுவதாய்ப் பாரதியார் கவிதைகளிற் பல விளங்குகின்றன. அதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு :—

'பிள்ளைக் கனியமுதே !—கண்ணம்மா
பேசும் பொற் சித்திரமே
அள்ளி யணைத்திடவே—என்முன்னே
ஆடிவருந் தேனே !'

பாரதியார் கையாண்ட உவமைகள் எல்லாம் எளிய, கருத்தாழம்மிக்க புத்தம் புதியவையாகும்.

' தேனை மறந்திருக்கும் வண்டும்—ஒளிச்
சிறப்பை மறந்து விட்ட பூவும்
வானை மறந்திருக்கும் பயிரும்—இந்த
வைய முழுதும் இல்லை தோழி '

என்ற பாடலில் காணும் உவமை நயம் நமது உள்ளத்திற்கு உவகை ஊட்டுகிறதன்றோ !

பாரதியார் பாடலில் காணும் மற்றொரு சிறந்த பண்பு சந்த இன்பமாகும். இதைப்பற்றி,

' தாளம் தாளம் தாளம்
தாளத்திற்கோர் தடையுண்டாகிற்
' கூளம் கூளம் கூளம் '

என்று பாரதியே பாடியுள்ளார். இதேபோன்று பாரதியாரின் பாடல்களில் கவிதைக்கு உயிர்நாடியாகிய சிறந்த கற்பனைத் திறனையும் காணலாம்.

பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதம் தமிழகம் போற்றும் ஒரு தலை சிறந்த இலக்கியமாகும். மகாபாரதத்தில் வரும் ஒரு சிறு நிகழ்ச்சியைச் சித்திரிக்கும் புதுமைக் காவியம் பாஞ்சாலி சபதம். இக்காவியமும் காவிய இலக்கணப்படி கடவுள் வாழ்த்தோடு தொடங்கிக் கடல், நதி, மலை, நாடு, இயற்கை வருணனை முதலிய வருணனைகளையுடையதாய், 'அறம்வெல்லும், மறம் மாயும்' என்னும் உண்மையினை இறுதியிலே உணர்த்தி நிற்கின்றது. பாண்டவர் சகுனியுடன் சூதாடித் தோற்றமை, துச்சாதனன் பாஞ்சாலியின் துகிலுரிந்தமை, அதுகால் பாஞ்சாலி சபதம் செய்தமை ஆகியவற்றைப் பாஞ்சாலி சபதம் நன்கு சித்திரிக்கின்றது. இக்காவியத்தில் திருதராட்டினனை உயர்ந்த குணங்கள் உடையவனாகவும், பாஞ்சாலியை விடுதலைவேட்கை கொண்ட புதுமைப் பெண்ணாகவும் பாரதியார் பாடியுள்ளார். சொற்சுவை, பொருட்சுவை, எளிமை இவற்றை ஒருங்கே இந்நூலில் காணலாம். பாரதியார் திறமை மிக்க சொல்லோவியர் என்பதைப் பாஞ்சாலி சபதம் மூலம் நன்கு அறியலாம். பாஞ்சாலியைத் துச்சாதனன் அவைக்கு இழுத்துவரும் காட்சியை,

> "கக்கக்க வென்று கனைத்தே பெருமூடன்
> பக்கத்தில் வந்தேயப் பாஞ்சாலி கூந்தலினைக்
> கையினாற் பற்றிக் கரகரெனத் தானிழுத்தான்
> ஐயகோ வென்றே யலறி யுணர்வற்றுப்
> பாண்டவர் தந் தேவியவள் பாதியுயிர்கொண்டு
> நீண்ட கருங்குழலை நீசன் கரம்பற்றி
> முன்னிழுத்துச் சென்றான்"

என்று பாரதி பாடியிருப்பதைப் படிக்குங்கால் துச்சா

தனனது பொய்ச்சிரிப்பைக் கேட்கின்றோம்; பாஞ்சாலியின் அவலக்குரல் நமது காதுகளில் ஒலிக்கின்றது; அவள் கூந்தலைக் குழல்பற்றி இழுக்கும்போது அவள் உயிர் துடித்து உணர்வு அழிவது நம் கண்முன் தெரிகின்றது. இதுவல்லவோ கவிதை!

பாரதியார் இயற்றிய கண்ணன்பாட்டு, கடமை உணர்வை ஊட்டி, உரிமை உணர்வைக் கொடுக்கும் உண்மைத் தத்துவக் கவிதையாகும். சுருங்கக் கூறின் சிற்றுயிர் பேருயிர் தன்னொடு கலக்கும் தனிநிலைச் சிறப்பைச் சித்திரிக்கும் பேரின்பப் பாட்டாகும். காதல் நெறியில் கடவுளை வணங்கும் முறை தமிழ்நாட்டில் நெடுங்காலமாக இருந்து வருவது நாமறிந்ததே. ஆண்டாள், பெரியாழ்வார் இவர்களைப் போன்று பாரதியும் கண்ணனிடம் பக்தி கொண்டு அவனைப் பல உருவங்களில் கண்டு நவரசம் ததும்பப் பாடியுள்ளார்.

'வீணையடி நீ எனக்கு
மேவும் விரல் நானுனக்கு
பூணும் வடம் நீஎனக்கு
புது வயிரம் நானுனக்கு'

'வானமழை நீயெனக்கு
வண்ணமயில் நானுனக்கு
பானமடி நீயெனக்கு
பாண்டமடி நானுனக்கு'

என்ற பகுதிகள் கண்ணன் பாட்டில் காணும் காதற் சுவைக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுக்களாகும். பாரதியாரின் குயில்பாட்டு கண்ணன் பாட்டைப் போன்று இன்பந்தரும் ஒரு புதிய காப்பியமாகும். சோலை சென்று

ஆங்கே கருங்குயில் கனிந்து பாடுவதைக் கேட்டு இன்புற்ற பாரதி குயிலின் 'குக்கூ' எனும் குரலில் தக்கபொருள் எல்லாம் கண்டு குயிலின் கதையைப் பாடி உள்ளார். கருத்தொருமித்த காதலர் இருவரது காதல் நிறைவேறாமற் போனதையும், மறுபிறப்பில் இருவரும் கூடிவாழ விரும்பியதையும், மறுபிறப்பில் காதலியாகிய குயிலி வஞ்சகத்தால் நீசக் குயிலாக்கப்படுவதையும், பின்னர் சாபவிமோசனம் பெற்ற குயிலி பாவையாக மாறி இளவரசனுடன் இணைந்து இன்பப் பெருமயக்கில் மூழ்கியதையும் பாரதியார் தாம் எழுதிய குயில் காப்பியத்தில் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் வண்ணம் பாடியுள்ளார். பிரிவுத் துன்பத்தினால் வாடும் இளைஞனது உள்ள நிலையை,

> 'நாளொன்று போவதற்கு நான்பட்ட பாடனைத்தும்
> தாளம் படுமோ தறிபடுமோ? யார் படுவார்?'

என்று இசையிலே தவறாமல் தாளம் அடிபடுவதையும் தறி அங்குமிங்கும் அடிக்கப்பட்டு மிதிக்கப்படுவதையும் ஒப்பிட்டுப் பாடியிருப்பது பாரதியின் கலையுள்ளத்தை நன்கு காட்டுகிறதன்றோ!

பாரதியார் இயற்றிய பாப்பாப் பாட்டு, முரசு, புதிய ஆத்திசூடி என்பன குழந்தை இலக்கியங்களாகும். சிறுவர், சிறுமியர்களுக்குரிய அறிவுரைகள் அனைத்தையும் இப்பாடல்களில் காணலாம். தெய்வபக்தி, தேசபக்தி, தாய்மொழிப் பற்று முதலியவற்றைப் பாப்பாப் பாட்டிலும், ஒற்றுமை, சமத்துவம், அன்பு என்பவற்றை முரசிலும், பழமையோடு புதுமையான பல கருத்துக்

கலை ஆத்திசூடியிலும் குழந்தைகள் எளிதிற் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் பாரதி கூறியுள்ளார்.

'எல்லோரும் ஓர்குலம், எல்லோரும் ஓர் இனம்'

என்ற உண்மையைக் குழந்தைகளுக்கு உணர்த்துவான் வேண்டி பாரதி,

"வெள்ளை நிறத்தொரு பூனை—எங்கள்
விட்டிலே வளருது கண்டீர் ;
பிள்ளைகள் பெற்றதப் பூனை—அவை
பேருக்கொரு நிறமாகும் ;
சாம்பல் நிறமொரு குட்டி—கருஞ்
சாந்து நிறமொரு குட்டி ;
பாம்பு நிறமொரு குட்டி—வெள்ளைப்
பாலின் நிறமொரு குட்டி;
எந்த நிறமிருந்தாலும்—அவை
யாவும் ஒரே தரமன்றோ?"

என்று தெள்ளத் தெளிய, எவருக்கும் புரியும் வண்ணம் பாடியுள்ளார்.

தொழில் வகையாலே நால்வகைச் சாதிகள் ஏற்பட்டனவே தவிரப் பிறப்பால் அல்ல என்பதை,

"வேதமறிந்தவன் பார்ப்பான்—பல
வித்தை தெரிந்தவன் பார்ப்பான்.
நீதி நிலை தவறாமல்—தண்ட
நேமங்கள் செய்பவன் நாய்க்கன்.
பண்டங்கள் விற்பவன் செட்டி—பிறர்
பட்டினி தீர்ப்பவன் செட்டி
தொண்டரென்றோர் வகுப்பில்லை—தொழில்
சோம்பலைப்போ லிழிவில்லை"

என்று அவர் அழுத்தந் திருத்தமாகக் கூறியுள்ள.

சிறந்த நீதி நெறிகளை எளிய முறையிலே, சிறு குழந்தைகளின் மனத்திலே பசுமரத்தாணி போல் பதியும் படியாக அவர் பாடியுள்ளார். பின்வரும் பகுதிகள் அதற்குச் சான்று பகரும்.

"ஓடி விளையாடு பாப்பா !—நீ
ஓய்ந்திருக்க லாகாது பாப்பா !
கூடி விளையாடு பாப்பா ! ஒரு
குழந்தையை வையாதே பாப்பா." (பாப்பாப் பாட்டு).

"ஒன்றென்று கொட்டு முரசே !—அன்பில்
ஓங்கென்று கொட்டு முரசே !
நன்றென்று கொட்டு முரசே !—இந்த
நானில மாந்தருக் கெல்லாம்." (முரசு).

"அச்சம் தவிர் ; ஆண்மை தவறேல் ; இளைத்தல் இகழ்ச்சி ; ஈகை திறன் ; உடலினை உறுதிசெய் ; ஊன் மிக விரும்பு ; எண்ணுவது உயர்வு ; ஏறு போல் நட ; ஐம்பொறி ஆட்சிகொள் ; ஒற்றுமை வலிமையாம்." (ஆத்தி சூடி)

பெரியவர்களைப் போன்று குழந்தைகளும் நாட்டுப் பற்றும் மொழிப் பற்றும் உள்ளவர்களாக விளங்குதல் வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினர். அதனை

"தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப் பெற்ற—எங்கள்
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா" என்றும்,

"சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச் சொல்லே—அதைத்
தொழுது படித்திடடி பாப்பா"

என்றும் அவர் பாடியிருப்பதின் மூலம் அறியலாம்.

அடுத்து பாரதியாரின் உரைநடை பற்றி உரைப்பாம். பாரதியார் காலம் தமிழ் உரைநடை வளம் பெற்று

வந்த காலமாகும். ஆனால் அக்கால உரைநடை பாமர மக்கள் எளிதில் புரியாத நிலையிலே இருந்தது. எனவே பாரதியார் ஒளியும் தெளிவும் நிலவ எளிய நடையிலே கட்டுரைகள் பல எழுதினார். இவர் எழுதிய கட்டுரைகள் அனைத்தும் நல்ல கருத்துக் கருவூலங்களாக விளங்கு கின்றன. இதே போன்று, பாரதியாரின் கதைகளும் சுவை மிகுந்து விளங்குகின்றன. ஒவ்வொரு கதையும் ஒவ்வொரு கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிலங்கு கின்றது. தமிழைப்போன்றே, பாரதியார் தெளிவாகவும், வலிமையாக்வும், நயமாகவும் ஆங்கிலம் எழுதுவதிலும் வல்லுநராவர்.

கட்டுரை நூல்கள்

பாரதியாரது கட்டுரைத் தொகுதிகளில் ஒன்ருகிய தத்துவம் என்ற நூலிலே இருபத்தெட்டுக் கட்டுரைகள் உள்ளன. "பல தேவராக வணங்காமல் ஒரே மூர்த்தி யாக இறைவனை வணங்கலாம்; அனைவர்க்கும் தியானம் என்பது அவசியம்; நாட்பொருத்தம் பார்த்து மக்கள் நாட்களை வீணுக்குதல் மடமையாகும்; நம்பிக்கையே காமதேனு; நம்பிக்கை உண்டானால் வெற்றி உண் டாகும்; மதப் பிரிவுகளைக் கருதி மக்கள் பிரிந்து விடாது ஒன்றுபட்டு வாழவேண்டும்" போன்ற பல அரிய கருத்துக்களை இந்நூலிலே காணலாம். பதினேழு கட்டுரைகளடங்கிய மாதர் என்ற கட்டுரை நூலில் அவர் மாதரைச் செக்கு மாடுகளாகவோ அன்றி அடிமைகளாகவோ கருதுவது முற்றிலும் தவறு எனச் சுட்டிக் காட்டி, மாதர் தம் மனத்திற்கிசைந்த மணாளனை மணப்பதற்குத் தடை செய்தல் தவறு என்றும், மணம்

செய்து கொண்டவனுக்கு மனைவி அடிமையாகாள்; உயிர்த்துணை; உயிரினிலே ஒரு பகுதி; வாழ்க்கைக்கு ஊன்றுகோல் என்றும் கூறியுள்ளார். கலைகள் என்ற நூலில் கவிதை, கதை, மொழி பெயர்ப்பு, விமர்சனம், நற்கலை முதலியன குறித்துத் திறம்பட எழுதியுள்ளார். 'தமிழருக்கு' என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதியிருப்பதை நாம் என்றுமே மறக்க இயலாது. அப்பகுதி வருமாறு :—

"தமிழா, தெய்வத்தை நம்பு. பயப்படாதே. உனது குலத்திலே தேவர்கள் மனிதர்களாக அவதரித்திருக்கிறார்கள். கண்ணை நன்றாகத் துடைத்துவிட்டு நான்கு பக்கங்களிலும் பார். நமது நாட்டுப் பெண்களிலே பலர் சக்தி கணங்களின் அவதாரமாகத் தோன்றியிருக்கிறார்கள். தமிழா, பயப்படாதே. ஊர்தோறும் தமிழ்ப் பள்ளிக் கூடங்களைப் போட்டு ஐரோப்பிய சாத்திரங்களையெல்லாம் தமிழில் கற்றுக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய். சாதிவேற்றுமைகளை வளர்க்காதே. 'சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை' என்ற தமிழ்ப் பழமொழியை வேதமாகக் கொள். பெண்ணை அடிமை என்று கருதாதே. முற்காலத் தமிழர் மனைவியை 'வாழ்க்கைத் துணை' என்றார். ஆணும் பெண்ணும் சமம். தமிழா, உனது வேலைகள் அனைத்திலுமே பொய்க் கதைகள் மிதமிஞ்சி விட்டன. இவற்றை நீக்கிவிடு. தமிழா, எல்லாச் செய்திகளிலும் உண்மை நிலவும்படிச் செய்." பிறிதோரிடத்தில் வசன நடையைப் பற்றி அவர், "தமிழ் வசன நடை பிறந்து பல ஆண்டுகளாகவில்லை; இப்போதுதான் பிறந்துள்ளது. தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும். ஆதலால் இப்போதே நமது வசனம் உலகத்தில் எந்த மொழியைக் காட்டிலும் தெளிவாக இருக்கும்படி

பிரயோகம் செய்யவேண்டும். கூடியவரை பேசுவது போலவே எழுதுவதுதான் உத்தமம் என்பது என்னுடைய கட்சி" என்று எழுதியுள்ளார்.

இவரது 'சமூகம்' என்னும் நூல் முப்பத்திரண்டு கட்டுரைகளைக் கொண்டது. இக்கட்டுரைகளில் 'வருங் காலம்', 'தேசியக் கல்வி', 'பிராமணர் யார் ?' ஆகிய கட்டுரைகள் நம் சிந்தையைக் கவர்வனவாகும். அவற்றி லிருந்து ஒரு சில பகுதிகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன. "பாரத தேசம் விடுதலை பெற வேண்டுமாயின் அதற்குத் தேசியக் கல்வியே ஆதாரம்.

" அ.................................ன் "

மேலே காட்டிய குறியின் பொருள் யாது ?

தமிழ் நாட்டில் தேசியக் கல்வி நடைபெற வேண்டு மாயின் அதற்கு அகர முதல் னகரப் புள்ளி இறுதியாக எல்லா விவகாரங்களும் தமிழ் மொழியில் நடத்த வேண்டும் என்பது பொருள். ஆரம்ப விளம்பரம் தமிழில் பிரசுரம் செய்யவேண்டும். பாடசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டால், அங்கு நூல்களெல்லாம் தமிழ் மொழி வாயிலாகக் கற்பிக்கப்படுவதுமன்றிப் பலகை, குச்சி எல்லாவற்றுக்கும் தமிழிலே பெயர் சொல்ல வேண்டும் ; "ஸ்லேட்," "பென்ஸில்" என்று சொல் லக் கூடாது."

—தேசியக் கல்வி.

"உலகம் எவ்வளவு தீவிரமாக மாறிக்கொண்டு வருகிறதென்பதை தமிழ் நாட்டார் ஆழ்ந்து கவனிக்க

வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் சிற்சில விவகாரங்களில் மனத்தைப் பதிய வைத்துக் கொண்டு வெளியுலகத்தின் மாறுதல்களிலே புத்தி செலுத்தாமல் அற்ப விருப்பங் களிலும், அற்பச் செய்கைகளிலும் நாளையெல்லாம் கழியவிட்டுக் கிணற்றுத் தவளைகளைப் போல் வாழ் வதிலே பயனில்லை.''—வருங்காலம்.

''நமது தேசம் முன்போலக் கீர்த்திக்கு வரவேண்டு மானல் உண்மையான வகுப்புகள் ஏற்படவேண்டும். பொய் வகுப்புகளும் போலிப் பெருமைகளும் நசிக்க வேண்டும். இது நம்முடைய வேத சாஸ்திரங்களின் கருத்து.''

—பிராமணன் யார்?

தராசு என்னும் நூலில் பாரதியார் தம் மனத்திலே தோன்றிய பல அருமையான கருத்துக்களை ஆகரித் தரமாகக் கூறியுள்ளார். அந் நூலிற்குத் தராசு என்னும் பெயர் வைத்தமைக்குரிய காரணத்தை அவர் பின்வரு மாறு கூறியுள்ளார். அப்பகுதி மிகவும் சுவை பயப்பதாய் உள்ளது.

''இவ்வுலகமே ஈசனுடைய 'விளையாட்டு.' உலகத்தை அறிய வேண்டுமானல் விளையாட்டுப் பழக்க மும் வேண்டும். எழுதும் விஷயங்களுக்கு என்ன மகுடம் ஏற்படுத்தலாமென்ற யோசனை யுண்டாயிற்று. பலவிதமான செய்திகளையும் கலந்து பேச நேரிடு மாதலால் 'பல சரக்குக் கடை' என்று மகுடமெழுத உத்தேசித்தேன். அது அதிக விளையாட்டாக முடியு மாதலால் விட்டுவிட்டேன். எனக்கும் ஒரு செட்டி யாருக்கும் சிநேகம். அவரைப் போல் நாம் ஒரு பல சரக்குக் கடை வைத்தால் அவருக்குக் கோபம் ஏற்படும்

என்று கூறி அந்த மகுடத்தை விலக்கினேன். 'தராசு' என்று பொதுப்படையாகப் பெயர் வைத்திருக்கிறேன். எல்லா வஸ்துக்களையும் நிறுத்துப் பார்க்கும். எல்லாக் கட்சியாருக்கும் இதனால் உதவி யுண்டு. எந்தக் கட்சியாரும் நம்மிடம் மனஸ்தாபங் கொள்ள இடமிராது.''

—தராசு.

'Stray Thoughts' என்னும் தலைப்பில் அவர் கூறியிருக்கும் சில சங்கற்பங்கள் நமக்கெல்லாம் வழி காட்டுவனவாகும். அவை வருமாறு :

'' இயன்றவரை தமிழே பேசுவேன் ; தமிழே எழுதுவேன்; சிந்தனை செய்வது தமிழிலே செய்வேன்.

பொழுது வீணே கழிய இடங்கொடேன். எனது காரியங்களை ஊக்கத்துடனும், மகிழ்ச்சியுடனும், அவை தோன்றும் பொழுதே பிழையறச் செய்து முடிக்கப் பழகுவேன். உடலை நல்ல காற்றாலும், இயன்றவரை சலிப்பதாலும் தூய்மையுறச் செய்வேன்.

மூடரின் உள்ளத்தில் என்னைப் பற்றிய பொய் மதிப்புண்டாக இடங்கொடேன்.

சர்வ சக்தியுடைய பரம்பொருளைத் தியானத்தால் என்னுள்ளே புகச் செய்து எனது தொழில்களெல்லாம் தேவர்களின் தொழில்போல் இயலுமாறு சூழ்வேன்.

பொய்மை, இரட்டுற மொழிதல், நயவஞ்சனை, நடிப்பு இவற்றால் பொருளீட்டிப் பிழைத்தல் நாய்ப் பிழைப்பென்று கொள்வேன்.

இடையறாத தொழில் புரிந்து இவ்வுலகப் பெருமைகள் பெற முயல்வேன். ஆயினும் இறைவனின் விதிவசமென்று மகிழ்ச்சியோடிருப்பேன்.

எப்போதும் மலர்ந்த முகம், இனிய சொல், தெளிந்த சித்தம் இவற்றோடிருப்பேன்.''

இவைபோன்ற ஒரு சில சிறந்த கருத்துக்கள் 'சித்தக்கடல்' என்னும் பகுதியிலும் காணப்படுகின்றன. இப்பகுதியில் நாள் குறிப்பு எழுதுவது போன்று ஒவ்வொரு நாளிலும் தான் வாழ்க்கையில் அடைந்த அனுபவங்களைப் பற்றி அழகாக எழுதி உள்ளார். ஒரு சில கருத்துக்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

ஜூலை 1. 1915.

''உடல் படுத்துக் கொண்டது. உடலை வைரம் போல் உறுதி உடையதாகவும், பறவைகளைப் போல லாகவ முடையதாகவும், சிங்கத்தைப் போல வலி யுடையதாகவும் செய்ய வேணும். உடல் கெட்டுப் போய் விட்டால் இந்த உலகத்தில் வாழ்க்கை பெருந்துன்பந் தான். உடம்பே, எழுந்துட்காரு. உடம்பு எழுந்து விட்டது. முதுகு கூனுகிறது. அந்த வழக்கத்தைத் தொலைத்துவிட வேண்டும்.''

ஜூலை 2:

''மனமாகிய குரங்கு செய்வதையெல்லாம் எழுதிக் கொண்டு போனால் காலக் கிரமத்தில் அதை வசப்

படுத்திவிடலாமென்பது என்னுடைய கருத்து. ஒன்றை அடக்கு முன்பாக அதன் இயல்புகளையெல்லாம் நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். நம்மால் நன்ருக அறியப் படாததை. நாம் வசப்படுத்த முடியாது. சித்தத்தை வசப்படுத்து முன் சித்தத்தை அறியவேண்டும். அதன் சலனங்களை ஓயாமல் கவனித்து எழுதிக்கொண்டு வந்தால் அதன் 'தன்மை முழுதையும் அறிய ஏது வுண்டாகுமென்பது என்னுடைய தீர்மானம்.''

''சித்தம் ஒரு கண்ணாடி. ஓயாமல் பராசக்தியைத் தியானம் செய்யுமாளுல் அவளுடைய சாயை இதிலே படும். அதிலே சுகமுண்டு.''

எல்லா உயிர்களையும் சமமாகக் கருதவேண்டும் என்றும், சத்திய விரதத்தால் கடவுள் தன்மை பெறலாம் என்றும் கீதை கூறுவதாகத் தமது 'பகவத் கீதை' முன்னுரையில் பாரதியார் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அவரது ஞானரதம் என்னும் உரைநடை நூல் கற்பனை கொழிக்கும் சுவைக் கேணியாகும். கற்பனை உலகில் ஞானரதமேறிச் சென்று கண்ட காட்சிகளை அவர் இந்நூலில் சுவைபடக் கூறியுள்ளார். ஞானரதத்தைப் பற்றி அவர் கூறும் விளக்கம் வருமாறு :—

> ''சகல மனிதரிடத்திலும் ஈசன் ஞானரத மென்பதோர் தெய்விக ரதத்தைக் கொடுத்திருக் கின்றார். அது விரும்பிய திசைகளுக்கெல்லாம் போய் விரும்பிய காட்சிகளையெல்லாம் பார்த்துவரக் கூடிய வல்லமை உடையது.''

இதுவரை எழுதியவாற்ருல் பாரதியாரது உரை நடை, இன்பம் பயப்பதாகவும், உயிர் நிரம்பிய

தாகவும் உள்ளது என்பது இனிது பெறப்படும். இவரது உரைநடையின் சிறப்பைப் பற்றி ராஜாஜி அவர்கள், ''அர்த்த புஷ்டியில்லாத அலங்காரமின்றி, சொன்னதையே சொல்லி பக்கங்கள் நிறைப்பதுமின்றி, ஸ்படிகம் போன்ற தெளிவும், வைரம் போன்ற உறுதியும் பெற்று இலக்கணப் பிழைகள் ஒழிந்த பேச்சுத் தமிழையே கொண்டு ஆழ்ந்த கருத்துக்களை எழுதவும், சித்திரிக்கவும் உபயோகப் படுத்தலாம் என்பதை பாரதியார் வசனநடையில் நாம் பார்க்கலாம்'' என்று கூறியுள்ளார். ஓரங்க சாமி என்பவர் ''பாரதியாருடைய நடை மிக எளியது; ஆனால் தெவிட்டா இன்பம் பயப்பது'' என்று தான் எழுதிய 'புதுமைக் கவி பாரதியார்' என்பதில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிறு கதைகள்

அடுத்து பாரதியாரது சிறு கதைகள் குறித்து ஒரு சிறிது வரைவாம். நவதந்திரக் கதைகள், கதைக் கொத்து, சந்திரிகை என்பன அவர் எழுதிய கதைகளாகும். இவற்றுள் முன்னவை இரண்டும் சிறு கதைகளாகும்; பின்னது ஒரு நீண்ட கதையாகும். நவதந்திரக் கதை என்னும் நூல் பஞ்ச தந்திரத்தை ஒட்டி எழுதப் பட்டுள்ளது. அதாவது பஞ்ச தந்திரக் கதையைப் போல கதைக்குள் கதையைத் தொடர்ச்சியாகக் கொண்டுள்ளது. விவேக சாத்திரியார் என்பவர் தம் மூன்று புதல்வர் களாகிய வாசுதேவன், காளிதாசன், ஆஞ்சநேயன் என்போருக்கு உலகியல் அறிவைக் கற்பிக்கக் கூறிய தாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. ரோஜாப் பூ என்ற பாம்பின் கதை, பிராமணப் பிள்ளை நான்கு சாக்கிர

படித்த கதை, சங்கீதம் படிக்கப் போகிற கதை, மாணிக்கஞ் செட்டி மனைவி ஐயனை நகைத்த கதை முதலிய கதைகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கதைக் கொத்து என்னும் நூலில் பன்னிரண்டு கதைகளும் ஒரு சில கட்டுரைகளும் அடங்கியுள்ளன. இக்கதைகளில் பாரதியார் தம் வாழ்க்கையில் கண்ட சில நிகழ்ச்சிகளை நயம்படக் கூறியுள்ளார். ஆங்காங்கே சில நல்ல கருத்துக்களையும் காணலாம். இவரது மூன்ருவது நூலாகிய சந்திரிகை ஒரு நீண்ட கதையாகும். விசாலாட்சி என்ற பார்ப்பன இளங் கைம்பெண் அல்லலுற்று இறுதியில் விசுவநாத சர்மா என்ற இளந் துறவியை மணக்கிருள். முதல் மனைவியை இழந்த கோபால்சாமி ஐயங்கார் ஆயர்குல அணங்கின் மீது தெய்வீகக் காதல் கொண்டு அவளை மணந்து கொள்ளுகிருர். இவ்விரண்டு கதைகளும் அடங்கியதே சந்திரிகை என்னும் நூல். பாரதியார் கதைகள் அனைத்திலும் நகைச் சுவையினைக் காணலாம். ' ஆறிலொரு பங்கு ' என்னும் கதையில் ' வரும் பின்வரும் பகுதி சுவை பயப்ப தோன்ருகும்.

" தமையனுர்க்குக் கோட்டையிலே ரெவினியூ போர்டு ஆபீசில் உத்தியோகம். அவருக்கு நான்கு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை ஆபீசில் 10 ரூபாயும் வீட்டில் இரண்டு குழந்தைகளும் பிரமோஷன்."

சந்திரிகை என்னும் நூலில் அவர் காதலைப் பற்றி திறம்படக் கூறியுள்ளார். அப்பகுதி வருமாறு:

" காதல் தெய்வீகமானது; அது மாருதது; உண்மைக் காதல் கரடு முரடானது; ' காதலில்

வெற்றி பெறுதவன் முத்தியடைந்து இவ்வுலகில் வாழ்வது சிரமம்; உண்மைக் காதல் சீவன் முத்திக்குச் சாதனமாகும்; காதல் பாதையில் சிறிது தூரம் மனத்தளர்ச்சியின்றிப் பாவநெறியில் நழுவிச் செல்லாமல் உண்மையுடன் சென்றால் இன்பத்தை இனிய நிலையில் காணலாம்; காதல் வாழ்வு மனித வாழ்வை அமர வாழ்வாகச் செய்யும்.''

முடிவுரை

பாரதியார் கவிதை எழுதுவதில் அடைந்த வெற்றியினைப் போன்று சிறுகதை எழுதுவதில் வெற்றி பெற்றார் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. உரை நடையிலும் ஓரளவுதான் வெற்றி பெற்றார் என்று சொல்லவேண்டும். ஸ்பஷ்டமாக, ஜனஸமூக பந்தம், பரம நிச்சயம், மஹா சுந்தர ரூபி, மனுஷத் தமிழ் பாஷை, அக்ரஹாரம், பரஸ்பரம், ஸகல லௌகிக அநுபவங்கள் முதலிய பிற மொழிச் சொற்களை பல இடங்களிலும் இவர் கையாண்டுள்ளார். 'கோத்து,' 'உட்கார்த்தி' போன்ற சொற்பிழைகளும், ஒருமைப் பன்மைப் பிழைகளும், குறியீட்டுப் பிழைகளும் பாரதியார் கதைகளில் காணப்படுகின்றன. வானுலகில் காணும் அம்புலியிலோர் கறை காண்பதுபோல், குன்றுமணியிலோர் கருமை இருப்பது போல், பாரதியாரது கட்டுரை, கதை நூல்களில் மேற்சொன்ன ஒரு சில குறைகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றை விடுத்து நிறைகளைக் காணின்,

'' *தமிழ்க்கவியில், உரை நடையில்,*
தனிப்புதுமை
சுவைபுட்டம் தந்து சந்த
அமைப்பினிலே ஆவேசம் இயற்கை

எழில் நற்காதல் ஆழம் காட்டித்
தமைத் தாமே மதியாத தமிழர்க்குத்
தமிழறிவில் தருக்குண்டாக்கிச்
சுமப்பரிய புகழ்சுமந்த சுப்ரமணிய பாரதியார் ”

என்பது நன்கு விளங்கும். சுருங்கக் கூறின் பாரதியார் குற்றமற்ற ஓர் ‘மதுரகவி’ ஆவார். பாரதியாரை எண்ணும் நேரத்தில் சாநசி என்னும் புலவர் எழுதிய பின் வரும் பாடல் நினைவிற்கு வராமல் போகாது.

“We are the music—makers,
And we are the dreamers of dreams,
Wandering by lone sea—breakers,
And sitting by desolate streams
World-losers and world—forsakers,
On whom the pale moon gleams;
Yet we are the movers and shakers
Of the world for ever, it seems.
With wonderful deathless ditties
We build up the world’s great cities,
And out of a fabulous story
We fashion an empire’s glory:
One man with a dream, at pleasure,
Shall go forth and conquer a crown;
And three with a new song’s measure
Can trample an empire down.”

இதன் பொருளினைக் கீழே சுருக்கித் தருகின்றேன்.

‘Ode’—Arthur william Edgar o’ Shaughnessy (1844—1881)

" இசை பாடுவோம் யாம் ;
கற்பனையால் கனவு காண்போம் யாம் ;
தனிமையில் கடற்கரையில் சுற்றித் திரிந்தும்,
எங்கோ உள்ள ஓடையின் கரையிலமர்ந்தும்;
உலகத்தை அறவே மறப்போம் ;
உலக சிந்தனை யற்றிருப்போம் ; என்றும்,
நிலவின் ஒளியிலே கவி பாடுவோம் ;
உலகத்தை ஆட்டி யசைத்து இயங்கவைப்போம் ;

(அதாவது மக்கள் புலவர்களின் கற்பனைப் படைப்பினால் உணர்ச்சி யெய்தி முன்னேறுகின்றனர்.)

அருமையான அழியாப் பாக்களினால் உலகத்தின் உன்னதமான நகரங்களைப் படைக்கிறோம். (அயோத்தி, இலங்கைமா நகரம், டிராய் (Troy) போன்றவை கவிஞர்களாலேயே சிறப்பெய்தின.) கதைகளின் வாயிலாக ஒரு நாட்டின் பெருமையை எடுத்துரைக்கின்றோம்; இலட்சியவாதி ஒருவன் தன்னிச்சைப்படி பேராசையால் உந்தப்பட்டு ஒரு நாட்டை அடிமையாக்கி முடியும் சூட்டிக்கொள்வான் ; அதே சமயம் எங்களைப் போன்ற மூவர் சேர்ந்து ஒரு பாட்டைப் பாடி ஒரு வல்லரசினையே அழிக்கவும் செய்வோம்.''

மேற்கூறிய கருத்துக்கள் தலைசிறந்த புலவரின் ஆற்றலை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. நம் பாரதியாரும் இத்தகைய தலை சிறந்த கவிஞரே என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. அவர் நாடு விடுதலைபெற வேண்டும் என்று கனவு கண்டார் ; கனவினை நனவாக்க மக்களை இசைபாடித் தட்டி எழுப்பினர் ; அடிமைகளாய் வாழ்ந்த நாம் தலைநிமிர்ந்தோம் ; ஆவன அஞ்சாது செய்தோம் ; அதன் காரணமாய் இன்று நாம் 'எல்லாரும்

இந்நாட்டு மன்னராய் விளங்குகின்றோம். பாரதியின் கனவு நனவாகியது. இந்திய நாடு ஒன்றுபட்டு நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒற்றுமையுடன் வாழவேண்டுமென்று விரும்பியது அவர் உள்ளம். அதனை,

> “ சிந்து நதிக்கரை நிலவினிலே
> சேரநன்னாட்டிளம் பெண்களுடனே
> சுந்தரத் தெலுங்கினில் பாட்டிசைத்துத்
> தோணிகளோட்டி விளையாடி வருவோம் ”

என்று அவர் பாடியிருப்பதிலிருந்து நன்கு அறியலாம். மேலும் மக்கள் வாழ்க்கை ஒரே வழியில் அமைய வேண்டும் என்பதையும் விரும்பிய அவர்,

> “ காசி நகர்ப் புலவர் பேசுமுரைதான்
> காஞ்சியில் கேட்பதற்கோர் கருவிசெய்வோம் ”

என்று கூறியுள்ளார். அடுத்து நம் நாடு தனக்கு வேண்டிய பொருட்களைத் தானே உற்பத்தி செய்து உலகில் உயர்ந்து விளங்க வேண்டும் என்று அவர் கனவு கண்டார். எனவேதான் அவர்,

> “ ஆயுதம் செய்வோம் நல்ல காகிதம் செய்வோம்
> ஆலைகள் வைப்போம் கல்விச் சாலைகள் வைப்போம் ”

எனக் கூறியுள்ளார். ஆண்டை, அடிமை என்னும் வேறுபாடற்ற ஒரு சமுதாயத்தை நாட்டில் படைக்க எண்ணினார்.

> “ ஏழையென்றும் அடிமையென்றும் எவருமில்லை ஜாதியில்
> இழிவுகொண்ட மனிதரென்ப திந்தியாவில் இல்லையே
> வாழி கல்வி செல்வமெய்தி மனமகிழ்ந்து கூடியே
> மனிதர் யாருமொரு நிகர் சமானமாக வாழ்வமே ”

என்று அவர் பாடியிருப்பது மேற்சொன்ன கருத்தை

நன்கு வலியுறுத்தும். மேலும் அவர் தனிமனிதனின் உரிமையைப் பற்றி,

“மனிதருணவை மனிதர் பறிக்கும் வழக்கம் இனியுண்டோ?
மனிதர் நோக மனிதர் பார்க்கும் வாழ்க்கை இனியுண்டோ?”

“தனியொருவனுக்குணவில்லையெனில் ஜகத்தினை
யழித்திடுவோம்”

என்று வீர முழக்கம் செய்துள்ளார். இதே போன்று பெண்ணுரிமையைப் பற்றியும் விடுதலைப் பாட்டிலே விண்ணதிர உரைத்துள்ளார்.

“மாதர் தம்மை யிழிவுசெய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவோம்;
வைய வாழ்வு தன்னிலெந்த வகையிலும் நமக்குளே
தாதரென்ற நிலைமை மாறி ஆண்களோடு பெண்களும்
சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வமிந்த நாட்டிலே”

என்று பாடியுள்ளார். பாரதி கண்ட இக்கனவுகள் அனைத்தும் இன்று நனவாயின என்று துணிந்து கூறலாம். இத்தகைய தீர்க்க தரிசியின் வழியிலே நின்று நாமும் அவர் கூறியது போன்று,

“இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள் தமிழ் மொழியில் இயற்றி”

“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில்
பெயர்த்து”

“சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும்; கலைச்செல்வங்கள் யாவும்
கொணர்ந்திங்குச் சேர்ப்பீர்”

என்றபடி, உலகில் காணும் கலைச் செல்வங்கள் அனைத்தையும் நாம் சேர்த்து வந்து, “தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வோம்.”

2. கவிமணி

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே பற்பல புதுமைகளை ஏற்படுத்திய நூற்றாண்டு இருபதாம் நூற்றாண்டாகும். புதுமை பல விளைவித்த இந்த நூற்றாண்டு தமிழகத்துக்குப் பல செல்வங்களை அளித்துள்ளது. அந்தச் செல்வத்துட் செல்வமே நம் கவிமணி. கவிமணி தமிழகத்தை வாழ வைக்க வந்த தவப்புதல்வர்களுள் தலையாயவர். களங்கமற்ற அவர்தம் பளிங்கு உள்ளத்தினின்றும் வெளிவந்த கவிமணிகளின் ஒளி இன்றும் தமிழகமெங்கணும் பரந்து சென்று திகழ்கிறது. அந்த ஒளியிலே மூழ்கித் திளைத்த உள்ளங்கள் பல; தோன்றிய இளங் கவிஞர்கள் பலர். அவரது கவிதை ஒலி தமிழகத்தில் மட்டுமன்று; தமிழ் மக்கள், தமிழறிந்த பிறமக்கள் எங்கெங்கு வாழ்கின்றனரோ, அங்கெலாம் கேட்டுக் கொண்டுதானிருக்கிறது. அத்தகைய பெருமையுடைய கவிமணியவர்களைப் பற்றியும் அவர்தம் கவிமணிகள் பற்றியும் ஆராய முற்பட்டதின் விளைவே இக்கட்டுரையாகும்.

வாழ்க்கை வரலாறு

புவிபுகழும் கவிமணியைப் பெற்றெடுத்த பெருமை நாஞ்சில் நாட்டுக்கு உரியதாகும். கவிமணியவர்களின் பெற்றோர் சிவதாணு, ஆதிலக்குமி அம்மாள் ஆகியோராவர். இவர் பிறந்த ஆண்டு 1876; ஊர் தேரூர்.

இக்கட்டுரை செந்தமிழ் என்னும் திங்கள் இதழில் வெளிவந்தது.

தேரூரிலே தொடக்கக் கல்வி கற்ருர்; பின் கோட்டாறு சென்று உயர் நிலைக் கல்வி கற்ருர். அதன்பின் இடைக்கலை பயின்றதும் படிப்பை நிறுத்திவிட்டார். இதற்கிடையில் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் மனைப் பீடத்திலே வாழ்ந்த சாந்தலிங்கத் தம்பிரானிடம் தமிழ் நூல்கள் சிலவற்றைப் பாடம் கேட்டார். பிறகு தொடக்கப் பள்ளி, பயிற்சிப் பள்ளி ஆகியவற்றிலே தமிழாசிரியராக இருந்து இறுதியில் திருவனந்தபுரம் அரசினர் பெண்கள் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ருர்.

இவ்வாறு ஆசிரியப் பணி புரிந்து கொண்டிருக்கும் பொழுதே கவிமணியவர்கள், கவிதைகளை இயற்றல், இதழ்களிலே வெளியிடல், கல்வெட்டாராய்ச்சி நடத்தல், ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளிலும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிடல், திருக்குறள் போன்ற தமிழ் நூல்களைப் பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றுதல், பல்துறையிலும் உள்ள தமிழ்ச் செல்வர்களோடு அளவளாவுதல் ஆகிய பல சிறந்த செயல்களைச் செய்து கொண்டிருந்தார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் தயாரித்து வந்த தமிழகராதிக் குழுவிலும், சேர நாட்டுத் தமிழ்ப் பாடக்குழுவிலும் உறுப்பினராகவும், கருத்துரைஞராகவும் பணியாற்றியிருக்கிருர். இவைத்தனையையும் விடக் கவிமணியவர்களுக்குப் பொன்றாப் புகழ்தந்தவை அவர் யாத்த கவிமணிகளே. அவர் கவிதைகளைப் படித்துப் படித்து உள்ளும் புறமும் தமிழகம் மகிழ்ந்தது. அதனுல் செட்டி நாட்டு வள்ளல், அரசர் ஒரு முறையும், கொங்கு நாட்டுத் தங்கமாகும் அரசியற் பேரறிஞர் சண்முகனுர் ஒரு முறையும் கவிமணி அவர்

களுக்குப் பொன்னுடை போர்த்திப் பரிசில் பல வழங்கிச் சிறப்பித்தனர். இன்னும் பல விதங்களிலே தமிழகம் அவ்வப்போது கவிமணிக்குத் தன் கடமைகளை ஆற்றியுள்ளது.

இவ்வாறு நாடும் ஏடும் போற்றப் புகழ் வாழ்வு வாழ்ந்து தமிழன்னைக்குக் கவிதைமாலைகள் பல சூட்டி வைத்த கவிமணியவர்கள் ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து ஐம்பத்து நான்காம் ஆண்டு செப்டம்பர்த் திங்கள் இருபத்தி ஆறும்நாள் நில்லா உலகப் புல்லிய வாழ்வு நீத்து நிலைத்த புகழ்க்கொடை பூண்டார். ஆம், தமிழன்னைக்கு மலர் கொய்து மாலை தொடுத்தே துரும்பென இளைத்த உடல் மறைந்துவிட்டது. ஆனால் அம் மலரும் மாலையும் இன்றும் கண்ணுக்கு விருந்தாகக் காட்சியளித்துக் கொண்டும், மூக்கிற்கு நறுமணத்தை அளித்துக் கொண்டும் விளங்குகின்றது. அதன் மணம் என்றும் கமழ்ந்து கொண்டிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இலக்கிய வரலாற்றில் கவிமணிக்கு உரிய இடம்

கவிமணியவர்கள் பிறகவிஞர்களைப் போலப் பாடியிருப்பாரானால் அவர்களுக்குரிய இடம்தான் கவிமணிக்கும் கிடைத்திருக்கும். ஆனால் கவிமணியோ அவர்கள் போன்று பாடவில்லை; எந்த அரசியல் இயக்கத்திலும் சேரவில்லை; எவ்விதமான அரசியல் கட்சிக்கும் இரையாகவில்லை; எனவே எந்தக் கொள்கைக்கும் தன் கவிதைகளை இரையாக்கவில்லை. மாறாகத் தன் நல்லுள்ளம் விரும்பியபடியே பாடினார். பழைய மரபிலே காலூன்றிக் கொண்டே புதுமையைப் பாடினார். அதனால் அவர் கவிதைகள் புதுமை மெருகும் பழமை

யுருவும் கொண்டு பழமைக்குப் பழமையாகவும் புதுமைக்குப் புதுமையாகவும் ஒளிவிட்டன.

கவிமணியவர்களுக்கு ஏனைய பாரதி, நாமக்கல்லார் முதலியவர்கட்கு இல்லாத ஒரு சிறப்பு, தமிழிலக்கியவரலாற்றிலே உண்டு எனில், அது வெறும் சொல்லன்று. அந்தப் பெருமைக்குக் காரணம் எது? அதுதான் கவிமணியவர்கள் குழந்தைப் பாடல்கள் பாடியமையாகும். தமிழிலே காவியங்கள் பலவுண்டு; இலக்கணங்கள் எண்ணில உள; ஏனைய சமயப் பாக்கள் பல்லாயிரம் உண்டு; அறநெறி போதிக்கும் அறநூல்கட்கு அளவில்லை; சிற்றிலக்கியங்களின் செழுமையை எப்படிக் கூறுவது! ஆயினும் குழந்தைப் பாடல்கள் தமிழில் உண்டா? எனில், நாம் தலைகவிழ வேண்டியதுதான். இந்த இழிநிலையை முதன் முதலாக நீக்கிய பெருமை நம் கவிமணியவர்களையே சேரும். அன்பு, அருள், அறம் ஆகிய மூன்றின் உறைவிடம் கவிமணியின் உள்ளம். மேலும் களங்கமற்ற பளிங்கு போன்ற தெளிந்த உள்ளம் கவிமணியின் உள்ளம். இத்தகைய நல்ல உள்ளத்தோடு அவர் தம் வாழ்வும் எளிமை, இனிமை, தண்மை, மென்மை ஆகியன பொதுளிய ஒன்றாக அமைந்துவிட்டது. இதனால் அவர்தம் தெள்ளத் தெளிந்த உள்ளத்திலிருந்து வெளிவந்த கவிதைகள் இனிமை, எளிமை, மென்மை ஆகிய மூன்றிலும் குழைந்தும் இழைந்தும் இளகி ஒளிர்ந்தன. அவரது கவிதையின் தன்மையைப்பற்றிப் பின்வரும் பாடல் இனிது விளக்கும்.

“படித்துப் பழகாத பாமரருக்கும்
பாடிப் பருக அதில் சேமமிருக்கும்
ஒடித்துப் பொருள்பிரிக்கும் சந்திகளில்லை
ஊன்றிப் பதம்கூட்டும் பந்தனமல்ல.”

கவிமணியை விட எளிமையாகவும் இனிமையாக வும் தமிழ்ப் பாட்டுக்கள் பிறரால் பாட வருமா? முடியுமா? என்பது ஐயமே. பிறரால் வேண்டுமானால் எளிமையாகப் பாட முடியும்; ஆனால் தமிழ் மரபு கெடாமல் கவிமணிபோலப் பாட முடியும் என்று துணிந்து கூறுதற்கு இடமில்லை.

தமிழ்ப்பற்றும், ஓரளவே நிரம்பிய தமிழறிவும் இருந்தால் போதும்; கவிமணியவர்களின் பாடல் பல வற்றையும் படித்துப் பொருள்புரிந்து உள்ளம் மகிழ லாம்; உலகை மறக்கலாம். அத்துணை எளிமை, இனிமை கவிமணியின் கவிதைகளிலே காட்சியளிக்கின்றன. ஓர் எடுத்துக்காட்டு கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

“ தாகமென்று வந்தோர்க்குத்
தண்ணீர் அளியாமல்
ஆகமங்கள் ஓதி நிற்றல்
அழகாமோ ? அறமாமோ ?”

“ சாவியிட்டுப் பூட்டுமிட்டுச்
சந்நிதியில் காவலிட்டுத்
தேவிருக்கும் கோயிலைநீர்
சிறைச்சாலை ஆக்கலாமோ ?”

எனவே தமிழிலக்கியவரலாற்றிலே குழந்தைப் பாடல்கள் பாடியதின் மூலம் கவிமணியவர்கள் தனக் கென ஒரு தனியிடத்தை, பிறர்க்குக் கிடைக்காத ஓரிடத்தை, சீரிய இடத்தைப் பெற்றுவிட்டார். அவரைப் பின்பற்றித் தற்போது சிலர் குழந்தைப் பாடல்களைப் பாடிவருகின்றனர். சுருங்க உரைப்பின் கவிமணியின்

பரம்பரை ஒன்று அவருக்குப்பின் உருவாகி வளர்ந்து வருகிறது என்னலாம்.

கவிமணியின் கவிமணிகளும் உரைமணிகளும்

தமிழ்நாடு பெற்ற தவச் செல்வர்களுள் ஒருவரான கவிமணியவர்கள் கவிதைகளே பெரும்பாலும் பாடியுள்ளார். எனினும் உரைநடையிலேயும் எழுதியுள்ளார். உரைநடையிலே அமைந்தவை பெரும்பாலும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளேயாகும். கவிமணியின் கவிதைகள் தொகுத்துச் சில தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள்ளே கவிமணிக்குப் பெரும் புகழும் தேடித் தந்தது "மலரும் மாலையும்" என்ற பாடல் தொகுதியாகும். இத்தொகுதி ஆறு பதிப்புகட்கு மேலே வெளி வந்துள்ளது. வறுமைக் களஞ்சியமாம் தமிழகத்திலே கவிதைத் தொகுதி ஆறு பதிப்புகள் வெளிவந்தென்று மானால் கவிமணியவர்களின் கவிதையின் சிறப்பை என்னென்று புகழ்வது !

கவிமணியவர்கள் ஆங்கிலத்திலேயுள்ள சில சிறந்த பாடல்களை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார்கள். அவற்றுள் சிறந்தன ஆசிய சோதி, உமார்கய்யாம் பாடல்கள் ஆகிய இரண்டாகும். இவற்றைப் படிப் போர்க்கு இவை மொழிபெயர்ப்பு என்றே தோன்ருது. ஆங்கிலப் பாடல்களை ஏற்கனவே படித்திருந்தாலொழிய இவை முழுக்க முழுக்கத் தமிழ் மூல நூல்களே என்றுதான் தோன்றும். அந்த அளவுக்கு இயற்கையாகவும், இனிமையாகவும், எளிமையாகவும், தெளிவாகவும் கவிமணியவர்கள் தமது மொழிபெயர்ப்பைச் செய்திருக்கிருர்கள். சில இடங்களிலே மூலத்தையும் கவிமணியவர்கள் மிஞ்சிவிட்டார்கள்.

எடுத்துக்காட்டு :—

“ வெய்யிற்கேற்ற நிழலுண்டு
　　வீசுந் தென்றற் காற்றுண்டு :
கையிற் கம்பன் கவியுண்டு
　　கலசம் நிறைய மதுவுண்டு
தெய்வ கீதம் பலவுண்டு
　　தெரிந்து பாட நீயுண்டு
வையம் தனிலிவ் வனமின்றி
　　வாழும் சொர்க்கம் வேறுளதோ ?”

இதன் மூலம் :—

Here with a loaf of Bread
　　Beneath the bough
A flask of wine, a Book of Verse—and Thou
　　Besides me singing in the wilderness
And wilderness is paradise enough.

இவ்விரண்டையும் நடுநிலைபிறழா நெஞ்சுடை நல்லோர் ஒப்பிட்டு நோக்கினால் கவிமணியின் தெளிந்த மொழிப் புலமையும், கவிவனை, கைவினை முதிர்ச்சியும் தெற்றெனப் புலனாதல் ஒருதலை.

ஆசிய சோதி என்பது ஆங்கிலத்திலே எட்வின் அர்னால்டு என்பவரால் எழுதப்பட்ட “ தி லைட் ஆப் ஏசியா ” என்ற நூலைத் தழுவித் தமிழில் எழுதப்பட்டதாகும். பாரசீகப் பெருங்கவிஞராம் உமார்கய்யாம் அவர்களின் பாடல்களின் தழுவலே “ உமார்கய்யாம் பாடல்கள் ” என்ற தொகுதி. ஆசிய சோதியைப் படித்துப் படித்துப் புத்தரின் பெருமை உணர்ந்து

அவர்தம் அருள்வெள்ளத்திலும் அறவுரைகளிலும் ஆழ்ந்த உள்ளங்கள் மிகப்பலவாம்.

மருமக்கள் வழிமான்மியம்

கவிஞன் என்பவன் சமுதாயத்தின் ஓர் உறுப்பு ஆவான். எனவே சமுதாயத்தின் நலந்தீங்குகளிலே அவனுக்கும் பங்குண்டு. சமுதாயத்தின் மீது ஏற்படுகின்ற ஒவ்வொரு தாக்குதலும் அவனை உலுக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. கவிஞன் தன்னலவெறியன் அன்று; பொதுநலத் தொண்டன்; பிறர்நலம் பேணும் பெருந்தகை. எனவே தான் வாழ்கின்ற சமுதாயத்தின் குறைகளைப் போக்கி அதனைப் புடம் போட்டபொன்னாக்கவேண்டிய பொறுப்பு கவிஞனைச் சேர்ந்தது. அதனால் கவிஞன் தன்னைச் சுற்றி வாழும் சமுதாய மக்களின் அறியாமையை அகற்றுவான்; பிற்போக்கை ஒழிப்பான்; குற்றங்களை நீக்குவான்; மக்களை நல்வாழ்வு வாழுமாறு தூண்டுவான். இத்தகைய பணிகளுக்குக் கருவி கவிதையே. இவ்வாறு கவிதையைக் களங்கம் துடைக்கும் ஒரு கருவியாகக் கவிமணியவர்கள் பயன்படுத்தியதின் பயனே " நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் வழி மான்மியம் " என்ற நூல் தோற்றமாகும்.

கவிமணி வாழ்ந்த நாடு நாஞ்சில் நாடு. இந்நாட்டிலே தீய நிலைமை நிலவி வந்தது. அதுதான் மருமக்கள்தாயம். அஃதாவது தந்தை சொத்து அவன் மக்களுக்கன்று; அவன்றன் தங்கை வயிற்றிலே பிறந்த மருமக்களுக்கே உரியது. இதனால் நாஞ்சில் நாட்டுச் சமுதாயம் பல வழிகளிலே கெடலாயிற்று. தன் சொத்து தன் மக்களுக்கின்றி வேறு எவனுக்கோ பிறந்த மக்-

களுக்குப் போய்விடும் என்பதால், குடும்பத் தலைவர்கள் தங்கள் சொத்தை மேலும் பெருக்குவதில் அக்கறையின்றி வாழலாயினர். இதனால் குடும்பச் சொத்து வரவரக் கரைந்து போகலாயிற்று. குடும்பத்தலைவனால் தன்மனைவி மக்கள் அன்பை இதனால் இழக்க வேண்டியதாயிற்று. மருமக்களும் தாம் வேண்டியவாறே தம் மாமன் நடக்கா விட்டால் மாமனைக் குடும்பத்தினின்றும் விரட்ட முயலுவர். இதற்குப் பெரும்பாலும் வழக்கு மன்றத்தின் (கோர்ட்) துணையை நாடுவர். இதனால் நாஞ்சில் நாட்டு மக்கள் தம் வாழ்நாளிலே பெரும்பகுதியை வழக்கு மன்றத்திலேயே கழித்தனர்; சொத்தைத் தொலைத்தனர்; குடும்பங்கள் பல சிதறின; வறுமை வளரத் தலைப் பட்டது. மேலும் ஒருவனே எத்தனை மனைவியரையும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற வழக்கமும் நாஞ்சில் நாட்டிலே நிலவியது. இதனால் சொத்திருக்கிறது என்ற திடத்திலே பலர் பலப்பல பெண்டிரை மணந்தனர். இதனால் பல இளமனைவியர் தொல்லை பல படலாயினர். மணம் நடந்த சில நாளிலேயே கணவன் இறப்பான். சொத்தும் மருமக்களிடம் போய்விடும். அப்பொழுது அவர்கள் கண்ணீர் வெள்ளம் வடிக்க வேண்டியதுதான்.

இத்தகைய ஒரு சாபக்கேடான நிலைகண்டு கவிமணி யவர்கள் உள்ளம் புழுங்கினார். அல்லும் எல்லும் இதனைப் பற்றியே எண்ணினார். இந்த வழக்கத்தை ஒழிப்பதைப் பற்றிப் பல நண்பர்களுடன் ஆராய்ந் தார். இவ்வழக்கத்தைக் கண்டித்து 'மலபார் குவார்ட்டலி' என்ற இதழில் ஆங்கிலத்திலே பல கட்டுரைகள் எழுதினார். அதனைப் படித்த இளைஞர் கொதித்தெழுந்தனர்; மருமக்கள் தாயத்தை ஒழிக்க முனைந்தனர். சுடுகாடு நோக்கி நடைபோட்டுக் கொண்

டிருந்த சில நடைப் பிணங்கள். பழமை வெறியர்கள் பேடித்தனமாக மறைந்து அம்முயற்சியை எதிர்க்கத் தலைப்பட்டனர். ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருந்தால் ஆங்கிலம் கற்ற சில இளைஞர்களையே எழுச்சிகொள்ளுமாறு செய்ய முடிந்தது. தாய்மொழியாம் தமிழில், அதுவும் நகைச் சுவை கலந்து கவிதையிலே எழுதினால் நாஞ்சில் நாட்டையே மருமக்கள் தாயத்துக்கு எதிராகத் திருப்ப முடியுமல்லவா ? என்றெல்லாம் கவிமணியின் புரட்சி யுள்ளம் எண்ணியது; திண்ணமாக எண்ணியது. அவ் வளவுதான்; அத்திண்ணிய எண்ணம் "நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் வழி மான்மியம்" என்ற பெயருடன் 1917-ஆம் ஆண்டில் மார்ச்சு மாதத்தில் திருவனந்தபுரத்தி லிருந்து வெளிவந்த "தமிழன்" என்ற இதழில் தொடர் கவிதைகளாக வெளிவந்தது. ஆனால் ஆசிரியர் பெயர் அதிலே குறிப்பிடப்பட வில்லை. மங்கிய, மறைந்த, சிதைந்த சில வரிகளை இடையிடையே கொண்டு, பழைய சுவடியினின்றும் பெயர்த்து எழுதப்பட்ட முறையிலே கவிதை வெளிவந்த காரணத்தால் எல் லோரும் இது ஏதோ பழங்காலச் செய்யுள்போல முதலில் எண்ணினர். ஆனால் நாட்போக்கில் அதனை எழுதியவர் கவிமணியே என்பது புலப்பட்டுவிட்டது.

கவிமணியின் முயற்சி வீண்போகவில்லை. மருமக்கள் மான்மியச் சீர்திருத்தச் சட்டம் 1926-இல் சேர நாட்டுச் சட்டமன்றத்திலே நிறைவேறியது. கவிஞர் நெஞ்சும், முற்போக்காளர் உள்ளமும் குளிர்ந்தன. முடிவில் நாஞ்சில் நாட்டுச் சமுதாயம் குறை நீங்கி, மறுவற்ற மதியம்போல ஒளி பொழியலாயிற்று.

மருமக்கள் வழி மான்மியம் ஓர் அழகிய சமுதாய ஓவியமாகும். நகைப்பும் இகழ்ச்சியும் துன்பமும் மாறி

மாறி அன்னோவியத்திலே காட்சி நல்கும். ஒருவனுக்கு வாழ்க்கைப் பட்ட பல மனைவியரின் ஓலமும் கண்ணீர் வெள்ளமும் சீரிய முறையிலே சொல்லால் தீட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவர்களிலும் ஐந்தாவது மனைவியின் கண்ணீர் ஓலம் நம் நெஞ்சை உருக்கும் சீர்மையதாக அமைந்துள்ளமை காணத்தக்கது.

"கற்றவர் உளரோ கற்றவர் உளரோ !
பெற்ற மக்களைப் பேணி வளர்த்திடாக்
கற்றவர் உளரோ கற்றவர் உளரோ !
அறிஞரும் உளரோ அறிஞரும் உளரோ !
வறுமைக் கிரையாய் மக்களை விட்டிடும்
அறிஞரும் உளரோ அறிஞரும் உளரோ !
நீதியும் உளதோ நீதியும் உளதோ !
மாதர் கண்ணீர் மாரு நிலத்தில்
நீதியும் உளதோ நீதியும் உளதோ !

இப்பாடல்களைப் படிக்கும்போது, மணந்த கணவனை இழந்து மதுரை வீதியிலே கண்ணகி ஓலமிடும் "சான்றோரும் உண்டு கொல்......" என்ற பாடல் நினைவுக்கு வாராமற் போகாது.

சுருங்க உரைப்பின் கவிஞரின் நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் மான்மியம் ஒரு சமுதாயப் புரட்சியிலக்கியம் எனக் கூறலாம்.

தேவியின் கீர்த்தனங்கள்

ஆரியத்தால் அருந்தமிழ் உற்ற கேடுகள் பல. அவற்றுள் ஒன்றே தமிழ் இசைக்கலையை இழந்தமையாகும். பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரையிலும் பாட்டி

லேயே தன் வாழ்க்கை நடத்திப் பழக்கப்பட்ட தமிழ்ப் பரம்பரை பிறர் கலப்பால் பாட்டை இழந்தது; இடைக்காலத்தே இசை தமிழிசை வேரோடும் இற்று வீழ்ந்து விட்டது. அந்நியர் இசைப் பாடல்கள் தமிழிலே தோன்றலாயின. அதுமட்டு மன்று; தமிழிசையைக் கெடுத்தவர்கள், தமிழிலே இசையமைத்தலும் முடியாது; இசைக்குத் தமிழ்மொழி ஏற்றதும் அன்று, என்று இழிந்தோர் முறையிலே ஓலமிடவும் செய்தனர். இதனால் தமிழ் நாட்டு இசையரங்குகளிலே, தமிழரே பெரிதும் நிரம்பிய இசைக்கலைக் கூடங்களிலே தமிழிசையைக் கேட்க முடியாததோர் இழிநிலை, வருந்தத் தக்க நிலை ஏற்பட்டது. தமிழன் பாடத் தெரியாப் பேடி போலாக்கப்பட்டான்.

இத்தகைய இழிநிலை கண்டனர் சில தமிழ்ப்பெரு மக்கள்; தமிழின் பழம்பெருமையை உன்னினர்; மறைந்த தமிழிசையை உயிர்ப்புறச் செய்தனர். தமிழிசை இயக்கம் பரவிற்று. அதன் காரணமாகத் தமிழ்க் கவிஞர் பலர் தமிழிலே இசைப்பாடல் பல பாடலாயினர். தமிழிலே இசைப்பாக்கள் பல்கின. அவ்வாறு தமிழிசைப் பாக்கள் பலவற்றிலே குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புடைய தமிழிசைப் பாக்கள் அடங்கிய தொகுதியே கவிமணியவர்களால் பாடப்பட்ட "தேவியின் கீர்த்தனங்கள்" என்பதாகும்.

இத்தொகுதியிலே உள்ள தமிழ்ப்பாடல்கள் படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாதவை; இசையின்பம் மிக்கவை. சில கீர்த்தனைகள் கீர்த்தனையாசிரியர்களுக்கும் வழி காட்டியாக அமைந்தவை. கீர்த்தனைகளுட் சில இசைத்

தட்டுக்களாக்கப்பட்டுள்ளன ; பேசும் படங்களிலும் பாடப்பட்டுள்ளன. கீர்த்தனைகளைப் பாடியதன் மூலம், இசைத்தமிழை மீண்டும் எழுச்சியுறச் செய்த பெருமையிலே கவிமணியவர்களுக்கும் பங்குண்டு என்பது இதனால் புலனாகும்.

கவிமணியின் உரைமணிகள்

கவிஞர்களிடையே பொதுவானதோர் குறை காணப்படுவது உண்டு. அதுதான், கவிஞர்கள் உரை நடை எழுத அறியாமையாகும். நல்ல கவிகள் உரை நடை எழுதத் தொடங்கினுல் அது உரைநடையாக அமையாது, உரைப்பாட்டுமடையாக அல்லது உரை நடைக் கவிதையாக அமைந்துவிடும். அதுமட்டுமன்று. கவிஞர்களுக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் நீண்ட இடைவெளி உண்டு. கவிஞர்களுக்குப் பகுத்தறிவு அல்லது ஆராய்ச்சி யறிவு மிகுந்துவிடின் கவிதை வராது. ஆக, ஆராய்ச்சியும் உரைநடையும் கவிஞர்க்குப் பகைகள் என்பது பெறப் படும். ஆனுல் கவிமணியவர்கள் இக்கருத்துக்கு—விதிக்கு முற்றிலும் விலக்கானவர்கள். இக்கருத்துக்குக் கவிமணி யவர்கள் பெரும் பகையாவார். அந்தப் பகையின் அடையாளமே " கவிமணியின் உரைமணிகள் " எனப் பெயரியதோர் உரைநடைத் தொகுதியாகும். இத்தொகுதி யிலே சேர்க்கப்படாத தமிழ் உரைமணிகளும் ஆங்கில உரைமணிகளும் உள.

கவிமணி அவர்கள் கவிதையிலே பெரும் பொழுதைக் கழித்த போதிலும் இடையிடையே ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் வரைவதிலும் ஈடுபட்டார். கல்வெட்டாராய்ச்சியிலே கவிமணிக்கு மிகுந்த ஈடு பாடுண்டு. சில மலையாளிகள் கோவில்களிலே இருந்த

சில கல்வெட்டுக்களைச் சிதைக்க முற்பட்டபோது அதனைத் தடுத்த பெருமை நம் கவிமணிக்குண்டு. கவிமணியவர்களின் கல்வெட்டாராய்ச்சிக்கும் வரலாற்றறிவுக்கும் சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டு " காந்தளூர்ச் சாலை " எனப் பெயரிய நூலாகும்.

முதலியார் பரம்பரை ஒன்றின் வரலாற்றை அறியப் பெருந்துணை புரியவல்ல ஓலைச்சுவடிகளின் தொகுதியாகிய " முதலியார் ஓலைகள் " என்பதனைப் பற்றி ஆங்கிலத்திலே நம் கவிமணியவர்கள் ஆழமானதோர் அரிய சொற்பொழிவு கேரளாக் கழகத்திலே ஆற்றியிருக்கிறார்கள். அச் சீரிய சொற்பொழிவு அக் கழகத்து இதழிலே வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மற்றும் 'தமிழன்' என்ற இதழிலும் கவிமணியவர்களின் கவிதை மட்டுமன்றி, ஆராய்ச்சியுரைகளும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

சென்னையம்பதியிலே இருந்து நீதிக்கட்சியால் நடத்தப்பட்ட இதழாகிய திராவிடனிலே கவிமணியவர்களால் எழுதப்பட்ட "மனோன்மணீய மறுபிறப்பு" என்ற திறனாய்வுக் கட்டுரை வெளிவந்தது. அது " மனோன்மணீயம் " என்ற சீரிய நாடகத் தமிழ்நூல் இரண்டாம் முறையாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டபோது கவிமணியவர்கள் அதனைப் பற்றி எழுதிய திறனாய்வுக் கட்டுரை (Critical study) ஆம்.

இக்கட்டுரைகள் மூலம், கவிமணியவர்கள் ஆங்கிலமும் அருந்தமிழும் பாங்குறப் பயின்ற பெரும்புலவர் என்பதும், கவிதை, ஆராய்ச்சி, இலக்கியம், வரலாறு, உரைநடை, திறனாய்வு ஆகிய பலதுறைகளிலும் புலமை பெற்ற ஒரு பல்கலைக் குரிசில் என்பது அங்கைச் செங்கனியென விளங்கும்.

இந்த நூற்றாண்டிலே தோன்றிய கவிதைகளிலே கவிமணியின் கவிதைகள் தனிச் சிறப்புடையவை. அச்சிறப்பைப் பிறர் கவிதைகளிலே காணல் அத்துணை எளிமையன்று. அந்தச் சிறப்பு, பிறர் கவிதைகளுக்கு இல்லாத சிறப்பு—பெருமை எது? அதுதான் எளிமை—இனிமை, மரபு ஆகியவற்றோடு கூடிய குழந்தை எளிமை. இந்த எளிமைச் சிறப்பே கவிமணியவர்களின் கவிதைக்கு அழியாப் புகழ் அளித்து நிற்பதாகும். எடுத்துக் காட்டு:

"கல்லும் மலையும் குதித்து வந்தேன்—பெருங்
காடும் செடியும் கடந்து வந்தேன்
எல்லைவிரிந்த சமவெளி—எங்கும்நான்
இறங்கித் தவழ்ந்து தவழ்ந்து வந்தேன்.
"நாடிப் புலங்கள் உழுவார் கரமும்
நய உரைகள்
தேடிக் கொழிக்கும் கலைவாணர் நாவும்
செழுங்கருணை
ஓடிப் பெருகும் அறிவாளர் நெஞ்சும்
உவந்துநடம்
ஆடிக் களிக்கும் மயிலே! உன் பாதம்
அடைக்கலமே.
"வட்டமா யுன் கழுத்தில்—ஒரு நாளும்
வாடாத ஆரமதை
இட்டவர் ஆரடியோ?—எனக்கும்
இயம்புவையோ? கிளியே!
"மாணிக்க மூக்கழகும்—மரகத
வர்ண வடிவழகும்
காணக்கண் ணாயிரந்தான்—இருப்பினும்
கண்டு முடிந்திடுமோ?"

இக்கவிதைகளின் நடையிலே எளிமை தவழ்கின்றது; இனிமை ததும்புகின்றது; கருத்து நெகிழ்ந்து தோன்றுகிறது. சிறிதே தமிழறிவு படைத்தவர்களுங்கூட இக்கவிதைகளைச் சுவைத்து மகிழ முடியும். கவிதைகளிலே எளிமையும் இனிமையும் தென்படுவதோடும் பழம் யாப்பு மரபு எதுவும் இதில் பிறழவில்லை என்பது காணத்தக்கது. பழமையும் புதுமையும் கலந்த பைந்தமிழ்க் கவிதைகளே இவை எனில் அதில் தவறுண்டோ?

ஒலி நயம்

கவிதைக்கு இயக்கமும் இனிமையும் அளிக்க வல்லது ஒலி நயம் அல்லது சந்த நயம் ஆகும். பாட்டு என்ற சொல்லுக்கே பண்ணொடு கூடியது என்பதே பொருள். கவிதைக்கு அழியா வாழ்வும் கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகைமையும் தந்து நிற்பது இந்த ஒலி நயமாகும். இத்தகைய ஒலி நயமிக்க பாடல்களை நாம் கவிமணியவர்களிடம் நிரம்பக் காணலாம்.

“ மந்தைபெ, ரியமந்,தை—உணவின்றி
வாடிமெ, லியும்மந், தை
சிந்தைத, ளரும்மந், தை—நடக்கவும்
சீவன்இ, லாதமந், தை ”

இப்பாடலினைக் கொக்கியிட்ட இடங்களிலே நிறுத்திப் படியுங்கள்; விட்டுவிட்டுப் படியுங்கள். அப்பொழுது, நலிந்தும் மெலிந்தும் நைந்தும் கால் தள்ளாடித் தளர்ந்த நடைபோட்டுச் செல்லுமொரு ஆட்டு மந்தை நம் கண் முன்னர் தோன்றும். இப்பாடலுக்கு இத்தகைய ஆற்றலைத் தந்து நிற்பது ஒலி நயமே ஆகும். பாட்டுக்குயிராக

விளங்குவது சந்தமே ஆம். இதனாலன்றோ 'Poetry is a musical Composition' என்றனர் ஒரு மேலைப் புலத்துக் கவிஞர்.

பெண்ணுரிமையும் பெருமையும்

இடையிருட் காலத்தே ஏற்பட்ட கேடுகளுள் தலையாயது பெண்கள் தங்கள் உரிமையினை இழந்த மையேயாகும். மக்களில் பலர் பெண் இனத்தையே வெறுத்து ஒதுக்கத் தலைப்பட்டனர். பெண்களின் உரிமை பறிக்கப்பட்டது; பல துறைகளிலும் பெண்களின் பங்கு புறக்கணிக்கப்பட்டது; கல்வி பெண்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது. முடிவில் பெண்ணின் பெருமை அடியோடு சிதைக்கப்பட்டது!.

பெண்ணை வெறுத்துச் சிலர் பாடவும் தலைப் பட்டனர். கூற்று, கொடுங்காற்று, கரும்புலி, நச்சரவு, பேய் முதலியவற்றினும் கொடியவளாகப் பெண் இழித்தும் பழித்தும் பேசப்பட்டாள். அதன் காரண மாகப் பெண்ணினம் நிலை தாழ்ந்து தலைகவிழ்ந்து இருளில் மூழ்கி, அடுப்பங்கரையிலேயே அடங்கி ஒடுங்கி முடங்கி, ஆமைபோலவும் ஊமைபோலவும் கோழை யுளத்தொடு உழன்றது. பெண்ணினம் சமுதாயத்தின் பாதியுறுப்பு. உடலில் ஒருபாதி நோக்காடுற்றால் அவ் வுடல் உடலாகாது; வீழ்ந்துபடும். அதன் நிலையே பெண்ணை வெறுத்த தமிழ்ச் சமுதாயத்துக்கு ஏற்பட்டது.

இத்தகைய இழிநிலையைக் கண்டு முதலிற் கொதித்து எழுந்தவர் பாரதி; அவரைப் போலவே உளம் கொதித் துப் பாடியவர்களுள் ஒருவர் நம் கவிமணியவர்கள்.

நம் கவிமணியவர்கள் பெண்ணின் பெருமையையும் உரிமையையும் பற்றித் தெள்ளத் தெளிவாக உள்ளத்தைப் பிணிக்கும் ஒலியுடன் பாடியுள்ளார்கள். அப்பாடல்கள் பெண்களின் உரிமைகள் என்ற தலைப்பிலே மலரும் மாலையும் என்ற தொகுதியிலே தொகுக்கப் பட்டுள்ளன.

இப்பகுதியிலே பெண்கள் வீட்டுக்கும் நாட்டுக்கும் செய்துவரும் சிறந்த தொண்டுகள் நன்கு விரித்துரைக்கப் பட்டுள்ளன.

"மங்கைய ராகப் பிறப்பதற்கே—நல்ல
மா தவஞ் செய்திட வேண்டும் அம்மா!
பங்கயக் கைநலம் பார்த்தலவோ—இந்தப்
பாரில் அறங்கள் வளரும் அம்மா!

"அன்பினுக் காகவே வாழ்பவர் ஆர்?—அன்பில்
ஆவியும் போக்கத் துணிபவர் ஆர்?
இன்ப உரைகள் தருபவர் ஆர்—வீட்டை
இன்னகை யாலொளி செய்பவர் ஆர்."

"மங்கையராகப் பிறந்ததனால்—மனம்
வாடித்தளர்ந்து வருந்துவதேன்?
தங்கு புவியில் வளர்ந்திடும் கற்பகத்
தாருவாய் நிற்பதும் நீர் அலவோ?"

சமுதாயம்

கவிமணியவர்கள், சமுதாயத்திலே மக்களிடையில் நிலவிய சாதி வேற்றுமைகள், மேல்கீழ் வேறுபாடுகள், மூடநம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றைத் தம் கவிதை மூலம் மிகவும் வன்மையாகக் கண்டித்துள்ளார். தொழிலாளர் பற்றியும் பாடியுள்ளார்.

" வேதியராலே மழைவரு மேல்—வயல்
　　வேலை செய்யாது விளைந்திடுமோ?"
காப்பாற்றி நமையாளும் கடவுளரும் மக்களுள்ளே
　　பார்ப்பார்கள் பறையரென்றெப் போதும் வைத்ததுண்
" தாகமென்று வந்தோர்க்குத் தண்ணீரை அளியாமல் [டோ
　　ஆகமங்கள் ஓதிநிற்றல் அழகாமோ? அறமாமோ?
" சாமியிட்டுப் பூட்டுமிட்டுச் சந்நிதியில் காவலிட்டுத்
　　தேவிருக்கும் கோயிலைநீர் சிறைச்சாலை ஆக்கலாமோ?

மேற்கூறியவை தீண்டாதார் செய்த விண்ணப்பங்களாம். இனித் தீண்டாமைப் பேயைக் கவிமணி கண்டித்துப் பாடியதைக் காண்போம்.

" கூடியிருக்க வொட்டாது—நண்பர்
　　கொண்டு வருவதை உண்ண வொட்டாது
தேடி வருவோரை அன்பாய்—வீட்டுத்
　　திண்ணையில் உட்கார வைக்க வொட்டாது."

இனித் தொழிலாளரின் முறையீட்டுக்குச் செவி சாய்த்திடுவோம்.

" பாடுபடுபவருக்கே—இந்த
　　பாரிடம் சொந்தமையா!
காடு திருத்திநல்ல—நாடு
　　காண்பது அவரலவோ?
மந்திர மோதுவதால்—எங்கும்
　　வயல்வி ளைவதுண்டோ
தந்திரப் பேச்சாலே—அரிசி
　　சாத மாயிடுமோ?
உழுது பயிர்செய்வோன்—வயிற்றுச்
　　சுணவு பற்ருமல்

அழுத முதுநிதம்—நிற்ப
தறியீரோ! ஐயா!
வாழ வேண்டுமெனில்—தொழில்கள்
வளர வேண்டுமையா!
ஏழை என்றொருவன்—உலகில்
இருக்கலாகாதையா!"

முடிவுரை

கவிமணியவர்கள் சென்ற நூற்றாண்டிலே தோன்றினார்; தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார்; தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில் இனிய எளிய செழுந்தமிழ்க் கவிதைகள் பலவற்றை யாத்தார்; உரைமணிகள் பலவற்றை ஒளிரவிட்டார்; இந்த நூற்றாண்டின் இடையிலே இவ்வுலகைவிட்டு மறைந்தார். அவர்தம் பருவுடல் மறைந்த போதிலும் என்றும் நின்று நமக்கும் நாட்டுக்கும் மகிழ்ச்சியையும் ஊக்கத்தையும் வளர்ச்சியையும் அளிக்கவல்ல பல அழகிய கவிதைகளை அவர் விட்டுச் சென்றுள்ளார். அவை என்றும் பொன்றாப் புகழுடன் நின்று நம்மை இன்பத்திலே திளைப்பிக்கும். குழந்தைப் பாடல்களுக்கு அவர் இட்ட வித்து இன்று முளைத்து வளரத் தொடங்கியிருக்கிறது. அவரைப் பின்பற்றிப் பல இளங்குழந்தைக் கவிஞர்கள் இன்று கவிதைமலர் பல தோற்றி வருகின்றனர். ஆகத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே நம் கவிமணியவர்கள் ஒரு புதுத் திருப்பத்தையும், புதியதோர் கவிப் பரம்பரையையும் தோற்றுவித்துச் சென்றுள்ளார். அதற்காகத் தமிழகம் என்றும் அவரை மறவாது போற்றக் கடமைப்பட்டதாகும். பழைமை வழியில் நின்று புதுமை செய்து காட்டிய கவிமணியின் புகழும் கவிதையின் மணமும் என்றும் தமிழகத்தை வாழ்விப்பனவாகுக.

3. பாரதிதாசன்

பாரதிதாசன் கவிதை தோன்றுவதற்கு முன்பும் பின்பும் கவிதை—தமிழ்க்கவிதையின் போக்கு எப்படி இருந்தது? தமிழ்க் கவிஞர்கள் எவற்றைப் பற்றிப் பாடினர்? கவிஞர்களுக்கும் மக்களுக்கும் இடையே நிலவிய உறவு எத்தகையது? என்பன போன்றவற்றைப் பற்றி நாம் ஓரளவுக்குச் சிந்தித்தாலே போதும்; பாரதிதாசன் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே கொண்டுள்ள சீர்த்த இடம், பெருமை, சிறப்பு எல்லாம் தெற்றென விளங்கும்.

பாரதிதாசனுக்கு முன்னர் பழுத்த புலவர்கள், இலக்கண இலக்கியங்களிலே கைதேர்ந்த கவிஞர்கள், கவியரசர்கள், இம் என்னும் முன்னே ஏராளமான கவிதைகளைப் பொழிந்து தள்ளிய காளமேகங்கள், கோமூத்திரி, நாகபந்தம் போன்ற சித்திர கவிகளையெலாம் மிக எளிதாகப் பாடிய சித்திரகவி வித்தகர்கள், புராணங்களை நூற்றுக்கணக்கிலே பாடிக் குவித்த பாவாணர்கள், பிரபந்தப் புலவரேறுகள் ஆகியோரெல்லாம் இருந்துள்ளனர். அவர்களுக்கெல்லாம் இல்லாத பெருமையும் இடமும் அவர்களுக்குப் பின்வந்த பாரதிதாசனுக்கு மட்டும் எப்படிக் கிடைத்தது? பார்ப்போம்.

---

* இக்கட்டுரை அகில இந்திய தந்தி ஊழியர் சங்கச் சிறப்பு [illegible] வெளிவந்தது. (1959)

பாரதிதாசனுக்கு முன் வாழ்ந்த ஐந்தாறு நூற்றாண்டுப் புலவர்கள் எல்லோரும் தாம் வாழும் இடம் மண்ணுலகம்; தாம் மக்களுள் ஒருவகையினர்; தம் கவிதைகள் மண்ணுலகம், மக்கள் ஆகியவை பற்றி இருக்க வேண்டும்; தாம் மக்களுக்காக, மக்களின் முன்னேற்றத்துக்காக, அவர்களின் சிதைந்த வாழ்வு சீரடைவதற்காக, சீர்பெற்ற வாழ்வு மேலும் விளக்கம் பெறுவதற்காகத் தாம் பாடவேண்டும்; தம் கவிதைகள் அவற்றுக்காகவே பயன்படல் வேண்டும்; என்று எண்ண, அதன்படி நடக்கத் தவறிவிட்டனர். அவர்கள் பாட்டிலே மக்கள் இடம் பெறவில்லை; அவர்கள் சமுதாயத்தைப் பாடவில்லை; மக்களின் இன்ப துன்பங்களைப் பற்றிப் பாடவில்லை. மாறாக, மேலான வானுலகம். அங்கு வாழும் கின்னரர், கிம்புருடர், சுரர், தேவர், தேவாதிதேவர், முனிவர் ஆகியோரைப் பற்றியே பாடினர். அதுமட்டுமன்று; தமது கவிதைகள் மக்களுக்கு எளிதிலே விளங்கக் கூடாது என்றும் அக்காலக் கவிஞர்கள் எண்ணினர். சுருங்க உரைப்பின் அவர்கள், தம் கவிதைகளிலே மக்களுக்கு இடம் அளிக்கவில்லை. எனவே மக்களும் அக்கவிஞர்களுக்குத் தம் உள்ளங்களிலே இடம் அளிக்கவில்லை.

ஆனால் பாரதிதாசனோ அவர்களைப் போலப் பாடவில்லை; தான்வாழும் சமுதாயத்தை நோக்கினார்; உற்று நோக்கினார்; அங்கே காணப்படும் குறைகளைப் பாடினார்; ஊழல்களைப் பாடினார்; மக்களின் கண்ணீரைத் தம் கவிதையிலே பாய்ச்சினார்; மக்களின் உள்ளக் குமுறலைத் தம் பாடல்களிலே எதிரொலிக்கச் செய்தார். அதுமட்டுமன்று; மண், ஆறு, கடல், குளம், மலை,

அருவி, விண்மீன், வெண்ணிலா, செங்கதிர், புள், பூ முதலிய மண்ணகப் பொருள்களை, மக்கள் நாளும் காணும் பொருள்களைத் தம் கவிதையால் படம்பிடித்துக் காட்டினார்; அவற்றைப் பற்பல கவிதை ஓவியங்களாக மாற்றிக் காட்டினார். கண்டனர் மக்கள்; தம்மைப் பற்றிப் பாடும் கவிஞனை உற்று நோக்கினார்கள். தமக்காகவே தம் கவிதையையும், சீரிய புலமையையும் பயன்படுத்துகின்ற ஒரு பெரும் பாவலனை மக்கள் கண்ணாரக் கண்டு கண்டு களித்தனர். பயன்? மக்கள் அவரைப் போற்றினர்; வாயார வாழ்த்தினர்; அவர் கவிதைகளைத் தேடித் தேடிப் பாடிப் பாடி மகிழ்ந்தனர். முடிவில் தம் உள்ளங்களிலே பாரதிதாசனுக்கு ஓர் இடம்—சீரிய இடம், அழியா இடம் மக்கள் தந்து பொன் போற் பொதிந்து கொண்டனர். பாரதிதாசனுக்குத் தமிழிலக்கியத்திலே ஓர் சீரிய, சிறந்த இடத்தை மக்கள் ஏற்படுத்தித் தந்துவிட்டனர். அதுமட்டுமா? இன்று பாரதிதாசனின் கீழ் ஒரு பெரும் பரம்பரையே தோன்றி வளர்ந்து வருகிறது. அந்தப் பரம்பரை ஆயிரக் கணக்கான கவிதைகளை இன்று தமிழ் அன்னையின் மீது சொரிந்து வருகின்றனர். தமிழன்னை கவிதை மாரியிலே நனைகின்றாள்; அவள் உடல் தூய பொன்னாகி ஒளிருகின்றது; முகம் முழுநிலவெனப் பொலிகின்றது.

பாரதிதாசனின் வாழ்க்கை

பாரதிதாசன் அவர்கள் புதுவையிலே சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியிலே தோன்றினார். அவரைப் பெற்ற பெருமை கனகசபை என்ற பெரியாரைச் சேரும். பாரதிதாசனின் இயற்பெயர் சுப்புரத்தினம் என்பதாகும். பாரதிதாசனின் பிள்ளைப் பருவத்தில் புதுவை பிரெஞ்சு

மொழியின் உறைவிடமாகத் திகழ்ந்தது. எனவே கவிஞரும் சிறுவயதில் பிரெஞ்சு மொழிப் பள்ளியிலேயே பயின்றார். ஆயினும் தமிழ்ப் பள்ளியிலேயே கவிஞர் ஆண்டு பல பயின்றார்.

கவிஞர் தமது பதினாறாம் வயதில் கல்வே கல்லூரிக்குள் நுழைந்தார். எதற்கு? தமிழ்ப் புலமை பெறுவதற்காக. சென்ற கவிஞர் சிறந்த புலமையினைத் தமிழ் மொழியிலே பெற்றார்; இரண்டாண்டுகள் அந்தக் கல்லூரியிலே பயின்றார். முதல் மாணவராகத் தேறினார். இவர்தம் புலமை கண்ட அரசியலார் பதினெட்டு வயதிலேயே கவிஞரை அரசினர் கல்லூரியிலேயே தமிழாசிரியராக்கினர்.

இளமையிலேயே இயலும் இசையும் நாடகமும் இவர் கைவரப் பெற்றார்; முத்தமிழிலும் நல்ல புலமை பெற்றார்; பாடுவார்; நடிப்பார்; பேசுவார்; அழகான கவிதைகளையும் புனைவார். இதனால் இவர்தம் பெருமை மெதுவாக மக்களிடையே பரவலாயிற்று. இவரும் கவிதைகளை, உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ள வல்ல தமிழ்ப் பாடல்களை அவ்வப்போது இயற்றி வரலானார். இவரைப் பற்றி எவ்வாறோ கவிஞர் பாரதியார் அறிந்து வைத்திருந்தார்; மேலும் அவரை எப்படியாவது நாட்டுக்கும் அறிமுகமாக்கி வைக்க வேண்டும் என்றும் கவியரசர் பாரதியார் எண்ணினார், காலங் கருதி யிருந்தார்.

பின்னர் புதுவையிலே திருமணம் ஒன்று நடைபெற்றது. அதற்குப் பாரதியார், பாரதிதாசன், இருவர்தம் நண்பர்கள் ஆகியோர் வந்திருந்தனர்.

9 3375
031,1w M8 Ko

இதுதான் ஏற்ற சமயம் என்று பாரதியார் எண்ணினர்: பாரதிதாசனைப் பாடுமாறு தூண்டினர். பாரதிதாசன் உடனே சொல்லிவைத்தாற் போல,

“ எங்கெங்குக் காணினும் சக்தியடா......”

எனத் தொடங்கும் பாடலைப் பாடினர்.

பாட்டின் பொருளும் போக்கும் பாரதியாரையும் கூடியிருந்தோரையும் பெரிதும் கவரலாயின. உடனே பாரதியார், அக்கவிதையைச் சுதேசமித்திரனுக்கு அனுப்பி வைத்தார். அது முதல் பாரதியாரும் பாரதிதாசனும் நெருங்கிய நண்பர்களாயினர்.

பின்னர் பாரதிதாசன் நூற்றுக் கணக்கான பாடல்களைப் பாடலானர். இருபதாம் நூற்ருண்டுக் கவிஞர்களிலே அதிகமான பாடல்களைப் பாடியவர் பாரதிதாசனே.

தொடக்கத்தில் பாரதிதாசன் கடவுட்பற்று மிக்கவராக இருந்து பின்னரே நாத்திகரானர். சாதி, சமயம், மூட நம்பிக்கைகள், புராணங்கள், ஆகியவற்றைப் பாரதிதாசனைப் போல எவரும் கண்டித்திலர்

ஏழெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் தமிழ் மக்கள் அவருக்கு மணிவிழாக் கொண்டாடி, பொன்னுடை போர்த்திப் பொற்கிழி யளித்துத் தம் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டனர்

சிறிதுநாள் வரையிலும் இவர் புதுவைச் சட்டமன்றத்திலே உறுப்பினராக இருந்தார். இடையிலே சில

ஆண்டுகள் அரசியலிலிருந்து விலகி வாழ்ந்தார். இன்று மீண்டும் அரசியலிலே வந்து கலந்துள்ளார். இவருக்கு மனைவியுண்டு ; மக்களுமுண்டு.

தற்பொழுது கவிஞருக்கு ஏறத்தாழ எழுபது வயதாகிறது. என்றாலும் கவிஞர் உரம் பெற்ற உள்ளமும், திடலுற்ற உடலும் கொண்டு, ஓர் இதழ் (குயில்) நடத்திக் கொண்டும் இடைவிடாமல் கவிதை புனைந்து கொண்டும் வாழ்நாளைக் கழித்து வருகின்றார்.

பாரதிதாசனின் நூல்கள்

இந்த நூற்றாண்டுக் கவிஞர்களிலே மிகவும் அதிக மான நூல்களை எழுதியவர் பாரதிதாசனே என்பது முன்பே கூறப்பட்டது. இவற்றிலே உரைநடை நூல் களும் உண்டு ;உரைநடை நாடக நூல்களும் உண்டு. கவிதை நூல்களிலே இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய முத்தமிழ்க் கவிதைகளும், முழுக் கவிதை நூல்களும் உண்டு.

பாரதிதாசன் க்விதைகள் தொகுதி ஒன்று, இரண்டு. மூன்று, பாண்டியன் பரிசு, எதிர்பாராத முத்தம். குடும்பவிளக்கு, தமிழியக்கம், அழகின் சிரிப்பு, காதலா? கடமையா? இசையமுது என்பவை கவிதை நூல்களிலே சிறந்தவை. சேரதாண்டவம், படித்த பெண்கள், இரணியன், கற்கண்டு என்பன உரைநடை நூல்களிலே சிறந்தவை

மேற்கூறியவற்றிலே பாண்டியன் பரிசு என்பது ஒரு சிறு காப்பியம். எண்சீர் விருத்தப்பாவினால் ஆயது.

காதலா? கடமையா? என்பது கவிதை நடையில் அமைந்த ஓர் அழகிய சுவை கெழுமிய நாடகம். அழகின் சிரிப்பு என்பது, மலை, ஆறு, கடல், விண், வெண்ணிலா, செங்கதிர், சோலை முதலிய இயற்கைச் செல்வங்களிலே ததும்பிப் பொங்கிப் பொலியும் எழிலின் ஏற்றத்தையும் தோற்றத்தையும் கவிதைத் தேனிலே குழைத்து ஊட்டும் ஓர் அழகிய நூல். இசையமுது என்பது பாரதிதாசனின் இசைத்தமிழ்ப் புலமைக்கோர் எடுத்துக்காட்டாகும். அதிலுள்ள பாடல் சில இசைத்தட்டுக்கள் வடிவில் வெளி வந்துள்ளன. தமிழியக்கம் என்பது தமிழைப் பல்துறைகளிலும் வளர்க்க வேண்டிய முறைகளையும், அதற்குக் கேடுறுதல் செய்வோரை ஒறுக்கும் வழிகளையும், தமிழ்த்தொண்டர்க்குரிய ஊக்க உரைகளையும் கொண்ட கவிதைகள் பல கொண்ட நூலாகும்.

அகநானூற்றிலே சேரன் ஆட்டன் அத்தி, சோழன் கரிகாலன் மகளாம் ஆதிமந்தி ஆகியவர்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணக் கிடைக்கின்றன. அவற்றினைக் கருவாகக் கொண்டு உருவாக்கப் பட்ட ஓர் உரைநடை நாடக நூலே "சேரதாண்டவம்" என்பதாம். இது சிறந்த உரைநடையானியன்றது.

படித்த பெண்கள், கற்கண்டு என்ற இரண்டு உரை நடை நாடகங்களும் சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தை அடிப் படையாகக் கொண்டவை; நகைச்சுவை மலிந்தவை; பகுத்தறிவு மணம் பரப்புவன

குடும்ப விளக்கு என்பது ஒரு சீரிய நூல். தமிழ்க் குடும்பம் ஒவ்வொன்றிலும் இருக்கவேண்டிய நூல். நல்ல குடும்பம் ஒரு பல்கலைக்கழகம் என்ற ஒரு

பொன்மொழி நடைமுறைக்கு வரவேண்டுமானால் நாம் ஒவ்வொருவரும் இந்நூலை வாங்கி வைத்துத் துணைவியருடன் இருந்து படித்து அதன்படி நடக்க முயலுதல் வேண்டும். அப்படித் தமிழ் மக்கள் செய்வார்களாயின் தமிழ் நாடே பல்கலைக் கழகம் பல பொருந்திய ஒரு பல்கலைக்கழக உலகமாகக் காட்சி நல்கும் என்பதில் எள்ளளவேனும் ஐயமில்லை.

பாரதிதாசன் தொகுதிகள் என்பவை பாரதிதாசன் அவர்கள் தொடக்கத்திலே அவ்வப்போது பாடிய கவிதைத் துணுக்குகளும், கவிதைக் கதைகளும், கவிதை ஓரங்க நாடகங்களும், பிறவும் சேர்ந்தவையாகும். இவற்றிலே முதல்முதல் வெளியிட்ட தொகுதியே மிகச் சிறந்தது; பாரதிதாசனைத் தமிழ்நாடு முழுவதும் அறியக் காரணமாக இருந்தது இதுவே எனில் அது மிகையன்று. பாரதிதாசனையும் அவர்தம் கவிதைச் சிறப்பையும் இந்த ஒரு நூலைக் கொண்டே அளந்து விடலாம்.

புரட்சிக் கவிஞர்

தமிழகத்திலே வேறெந்தக் கவிஞருக்கும் கிடைக்காத இப்பட்டம் முதன் முதலாகப் பாரதிதாசனுக்குக் கிடைத்துள்ளது. இப்பட்டம் இவர்க்கு முன்னே யாருக்கும் கிடைக்கவில்லை; இனிப் பின்னேயும் யாருக்காவது கிடைக்குமா என்பதும் ஐயமே. கவிஞர்தம் கொள்கை காரணமாக அவரை வெறுப்பவர்களுக்குக் கூடப் புரட்சிக் கவிஞர் என்றால் பாரதிதாசனின் நினைப்பே வரும். அந்த அளவுக்குப் பாரதிதாசன் அவர்கள் கவிதை உலகிலே யாரும் செய்யாத ஓர் அரும் பெரும் புரட்சியைச் செய்தார்; புரட்சிக் கவிஞர் என்ற

பட்டத்தையும் பெற்ருர். புரட்சிக் கவிஞர் செய்த புரட்சி என்ன ?

பிற கவிஞர்களின் கவிதைகளோடு பாரதிதாசனின் கவிதைகளை ஒப்பிடும்போதுதான் பாரதிதாசன் செய்த புரட்சி புலனுகும். பாரதிதாசனுக்கு முன்னும் பல கவிஞர்கள் வாழ்ந்தனர் ; பாரதிதாசனேடும் பல கவிஞர்கள் வாழுகின்றனர் ; உடன் வாழ்ந்தவரிலே சிலர் மறைந்தும் விட்டனர். இவர்களில் பாரதிதாசனைத் தவிர்த்த ஏனையோரெல்லாம், தம் கவிதைகளை எதற்குப் பயன்படுத்தினர் ? எவற்றைப் பற்றிப் பாடினர் ?

அந்தக் காலத்திலே ஒருவன் கவிஞன் என்று பெயரெடுக்க வேண்டுமானுல், அவன் கடவுளைப் பாடவேண்டும் ; ஏதாயினும் ஒரு கோயிலுக்குத் தலபுராணம் பாடித்தரல் வேண்டும் ; பாரதம், இராமாயணம் ஆகிய காதைகளின் கிளைக் கதைகளை விரித்துப் பாடவேண்டும் ; பலவித சித்திரக் கவிகள் இயற்றல் வேண்டும் ;. தனிப்பட்ட செல்வர்களைப் புகழ்ந்து பாமாலைகள் தொடுத்தல் வேண்டும் ; அப்படிப் பாடினுலும் மக்கள் எல்லோருக்கும் அஃதாவது குறைந்த தமிழ்க் கல்வியறிவு உடையவர்களுக்கு விளங்குமாறு பாடாமல், கற்றுவல்ல புலவர்க்கும் விளங்காத முறையிலே பாடவேண்டும். இவைதாம் பாரதிதாசனுக்கு முன்னுள்ள புலவர் நிலையும், அவர் காலப் புலவர் நிலைமையும் ஆகும்.

பாரதிதாசன் வந்தார் ; பாடினுர். எப்படி ? யாரைப் பற்றி ? பாரதிதாசன் முதலிலே தான் வாழும் சமுதாயத்தைப் பார்க்கார். சாதிபேதம், சமயப்புழு, மூட

நம்பிக்கையரவம், நீதிப் பிழைகள், சமயப் பிழைகள், மூடப் பழக்கங்கள், சாக்குருவி வேதாந்தம், காதல் மறுப்பு, பொருந்தாத் திருமணம், விதவை ஓலம், மூடத் திருமணம் ஆகிய தீய சக்திகள் தமிழ்ச் சமுதாயத்தையும் தமிழ் நாட்டையும் அரித்து எரித்துச் சாம்பராக்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்; எரிமலையானார்; அவற்றை எதிர்த்துப் புரட்சி முழக்கம் செய்தார்; கண்டனக் குரல்களைக் கவிதையாக்கி நாட்டு மக்கள் முன்னே ஓடவிட்டார். சாரமற்ற சக்கைகளை, வெறும் பகுத்தறிவை ஒழித்துவிட்டு நின்ற சமுதாயத்தின் பல துறைகளிலும் புரட்சி ஏற்படலாயிற்று.

“கொலைவாளினை எடடா—மிகு
கொடியோர் துயரறவே”

இவ்வாறு புரட்சி செய்தார் சமுதாயக் கொடுமையை எதிர்த்துக் கவிஞர்.

கவிஞரின் காலத்தே காதலைச் சமுதாயம் ஆதரிக்கவில்லை. அதனால் எத்தனையோ இளங் காதலர்கள் தம் காதல் நிறைவேறாமல் சாவைத் தழுவினர். இதனைக் கண்ட கவிஞர் நெஞ்சம் குமுறினார்:

“காதலிருவர்களும் தம் கருத்தொருமித்தபின்
வாதுகள் வம்புகள் என்?—இதில் மற்றவர்க்கென்ன உண்டு;
சூதுநிறை யுலகமே—ஏ துட்ட அறையே!
நீதிகொள்!...............”

“இன்று தொட்டுப் புவியே—இரண்
டெண்ணம் ஒருமித்தபின்
நின்று தடைபுரிந்தால்—நீ
நிச்சயம் தோல்வி கொள்வாய்!”

இவ்வாறு பாடினார்.

தமிழ்ச் சமுதாயத்திலே யார் மூட்டிய வினையோ பெண்ணை அடக்கி ஒடுக்கி ஆமையாக்கி ஊமையாக்கும் பழக்கம் இடையிருட் காலத்தே வந்து புகுந்தது; பெண்ணை மண்ணாகச் சமுதாயம் கருதிற்று. இதைக் கண்டு கீழ்வரும் முறையில் புரட்சிப் பண் பாடினார் கவிஞர்.

" பெண்ணுக்குப் பேச்சுரிமை வேண்டாம் என்கின்றீரோ
மண்ணுக்குங் கேடாய் மதித்தீரோ பெண்ணினத்தை ?
பெண்ணடிமை தீருமட்டும் பேசுந் திருநாட்டு
மண்ணடிமை தீர்ந்து வருதல் முயற்கொம்பே.
ஊமை என்று பெண்ணை உரைக்குமட்டும் உள்ளடங்கும்
ஆமை நிலைமைதான் ஆடவர்க்கும் உண்டு ;
புலன்அற்ற பேதையாய்ப் பெண்ணைச்செய் தாலந்
நிலம் விளைந்த பைங்கூழ் நிலைமையும் அம்மட்டே."

கீழ்வரும் கவிதை பழுத்த கிழவனுக்கு வாழ்க்கைப் பட்ட எழிற் குமரி ஒருத்திப் பொருந்தாத் திருமணத் திட்டத்தை எதிர்த்து எழுப்பிய புரட்சிக் குரல் :—

" மண்ணாய்ப்போக ! மண்ணாய்ப்போக !
மனம் பொருந்தா மணம் மண்ணாய்ப் போக !
சமூகச் சட்டமே ! சமூக வழக்கமே !
நீங்கள், மக்கள் அனைவரும்
ஏங்கா திருக்க மண்ணாய்ப்போகவே !"

கீழ்வருவது தொழிலாளரின் சார்பிலே புரட்சிக் கவிஞர் எழுப்பிய புரட்சிக் குரல்.

" செப்புதல் கேட்பீர் !—இந்தச்
செகத் தொழிலாளர்கள் மிகப்பலர் ஆதலின்

கப்பல்களாக—இனித்
தொழும்பர்களாக மதித்திட வேண்டாம்
இப்பொழுதே நீர்—பொது
இன்பம் விளைந்திட உங்களின் சொத்தை
ஒப்படைப்பீரே—எங்கள்
உடலில் இரத்தம் கொதிப்பேறு முன்னே !''

மக்களிடையே காணும் ஏற்றத் தாழ்விற்கு முக்கிய காரணம் சமயவெறியே என்பது கவிஞர் தம் கருத்தாகும். எனவே சமயம், அதன் சார்பான கோயில், சடங்கு, குருக்கள் முதலிய எல்லாம் அவர் தம் தாக்குதற்கு ஆளாயின.

" அள்ளும் வறுமை அகற்றுமல் அம்புவிக்குக்
கொள்ளைநோய் போல்மதத்தைக் கூட்டியழும்-வைதீகத்தைப்
போராடிப் போராடிப் பூக்காமல் காய்க்காமல்
வேரோடு போர்க்கவந்த வீரா, இளவீரா !''

" சேசு முகம்மது என்றும் ! மற்றும்
சிவனென்றும் அரியென்றும் சித்தார்த்தனென்றும்
பேசி வளர்க்கின்ற போரில்—உன்
பெயரையும் கூட்டுவர் நீ ஒப்ப வேண்டாம் !
காசைப் பிடுங்கிடுதற்கே—பலர்
கடவுளென்பார் ! இரு காதையும் மூடு !
கூசி நடுங்கிடு தம்பி !—கெட்ட
கோயில் என்றால் ஒரு காதத்திலோடு !''

இனிவருகின்ற பாடல்கள் இரண்டும் புரட்சிப் பெருமலையின் உச்சிக்கே நம்மைக் கொண்டு செல்லும் அளவுக்குப் புரட்சி நெருப்பையும் பொறிகளையும் அள்ளிப் பொழிகின்றன.

" சாதிமத பேதங்கள் மூட வழக்கங்கள்
தாங்கி நடைபெற்றுவரும் சண்டை யுலகிதனை
ஊதையினில் துரும்புபோல் அலக்கழிப்போம் ; பின்னர்
ஒழித்திடுவோம் ; புதியதோர் உலகு செய்வோம் !
பேதமிலா அறிவுடைய அவ்வுலகத்திற்குப்
பேசு சுயமரியாதை உலகு எனப்பேர்வைப்போம் !
ஈதேகாண் ! சமூகமே, யாம் சொன்னவழியில்
ஏறுநீ ! ஏறுநீ ! ஏறுநீ ! ஏறே !"

" அண்டுபவர் அண்டாத வகைசெய்கின்ற
அநியாயம் செய்வதெது ? மதங்கள் அன்றோ ?
கொண்டு விட்டோம் பேரறிவு, பெருஞ்செயல்கள்
கொழித்து விட்டோம் என்றிங்கே கூறுவார்கள்
பண்டொழிந்த புத்தன், இராமாநுசன்,
முகம்மது, கிறீத்து—எனும் பலபேர் சொல்லிச்
சண்டையிடும் அறியாமை அறிந்தாரில்லை !
சமூகமே ஏறுநீ, எம் கொள்கைக்கே !

இதுகாறும் விளக்கியவற்றால் புரட்சிக் கவிஞர் என்ற புரட்சிப்பட்டம் புதுவைப் பாரதிதாசன் அவர்களுக்கே பொருந்தும் என்பது மட்டுமன்று, வேறெக் கவிஞரும் அதனைப் பெறுவதற்குத் தகுதி யுடையவரல்லர் என்பதும் மலையிலக்காம்.

இலக்கிய நயம்

கவிதைக்குரிய மூலப் பொருட்கள் பல; அவற்றுள்ளே, இயற்கை தலையாயது என்னலாம். எந்தக் கவிஞனாயினும் சரி, இயற்கையைப் பற்றிப் பாடாமல் போகான். ஏனெனில் கவிதைக்குரிய உணர்ச்சியைத் தூண்டவல்ல பேராற்றல் அழகுக்கே உண்டு.

அழகு இயற்கையிலே காணப்படும். இயற்கையின் பற்பல கோலங்களையும் அழகையும் தனது இரு விழிகளாலும் அள்ளிப் பருகிய கவிஞனின் உள்ளத்திலே உணர்ச்சி வெள்ளம் போற் பெருக்கெடுத்து ஓடும். அதனால் கவிதைகள் பல பிறக்கும். அவ்வாறு இயற்கையழகைத் துய்ப்பதிலே புரட்சிக் கவிஞர் சிறந்தவர்; வேட்கை மிக்கவர். இதனால் அவர் இயற்கையைப் பற்றிப் பாடிய பாடல்கள் மிகப் பலவாம். அவற்றிலே ஒன்றிரண்டு வருவன :—

ஒளியும் குன்றும்

" அருவிகள் வயிரத்தொங்கல் !
அடர்கொடி பச்சைப் பட்டே !
" குருவிகள், தங்கக் கட்டி !
குளிர்மலர் மணியின் குப்பை !
எருதின்மேற் பாயும் வேங்கை,
நிலவுமேல் எழுந்த மின்னல்
சருகெலாம் ஒளிசேர் தங்கத்
தகடுகள் பாரடா நீ !"

அழகு

"காலையிளம் பரிதியிலே அவளைக் கண்டேன் !
கடற்பரப்பில் ஒளிப்புனலில் கண்டேன் ! அந்தச்
சோலையிலே, மலர்களிலே, தளிர்கள் தம்மில்
தொட்டஇடம் எலாம் கண்ணில் தட்டுப் பட்டாள் !
மாலையிலே மேற்றிசையில் இலகுகின்ற
மாணிக்கச் சுடரிலவள் இருந்தாள் ! ஆலஞ்
சாலையிலே கிளைதோறும் கிளியின் கூட்டந்
தனில் அந்த 'அழகெ'ன்பாள் கவிதை தந்தாள்."

உவமைச் சிறப்பு

"கவிதை எழுத வேண்டும்; கவிதைக்குச் சிறப்பு மிகத் தருவது உவமை. உவமைக்கு என்ன செய்வது? பண்டைப் பாவலர்தம் பாக்களைத் துருவவேண்டும்; அங்குக் காணப்படும் உவமைகளை உருவ வேண்டும்; தம் பாடலில் செருக வேண்டும். பார்ப்போர் ஆகா! என்ன உவமை! எத்தகைய அழகு உவமை! என்று வியந்து கூறுவர்; அவ்வளவிலே புகழ் ஓங்கும்"— இவ்வாறு பிற்காலத்தே சில புலவர்கள் எண்ணி, அவ்வாறே எழுதி வெறும் புகழ் பெறலாயினர்.

ஆனால் புரட்சிக் கவிஞரோ, அவ்வாறு செய்திலர்; இயற்கையன்னையின் எழில் மாடத்துள் நுழைந்தார்; அங்கு இயற்கையில் காணும் பொருள்களையே உவமையாக்கிக் கவிதைகள் பல புனைந்தார். இதனால் அவர்தம் கவிதையிலே உயிர் ஓட்டமும் ஒளியும் பின்னிப் பிணைந்து காட்சியளிக்கலாயின. சில எடுத்துக் காட்டுக்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

நீர்—இலை—நீர்த்துளிகள்

"கண்ணாடித் தரையின் மீது
　　கண்கவர் பச்சைத் தட்டில்
எண்ணாத ஒளிமுத்துக்கள்
　　இறைந்ததுபோல் குளத்துத்
தண்ணீரிலே படர்ந்த
　　தாமரை இலையும், மேலே
தெண்ணீரின் துளியும் கண்டேன்
　　உவப்போடு வீடு சேர்ந்தேன்."

விழுதும் வேரும்

" தூலம்போல் வளர்கிளைக்கு
விழுதுகள் தூண்கள்! தூண்கள்
ஆலினைச் சுற்றி நிற்கும்
அருந்திறல் மறவர்! வேரோ
வாலினைத் தரையில் வீழ்த்தி
மண்டிய பாம்பின் கூட்டம்
நீலவான் மறைக்கும் ஆல்தான்
ஒற்றைக்கால் நெடிய பந்தல் "

முடிவுரை

இந்நூற்றாண்டுத் தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர்களிலே தனக்கெனத் தனிப் பாணியும், தனிப் பாதையும் கவிதைத் துறையிலே வகுத்துக் கொண்டு, அதிலே வெற்றி பெற்று, தன்னைப் பின்பற்றிடும் ஒரு பெருங் கவிஞர் பரம்பரையையே தோற்றி விளங்குகின்ற பெருமை பாரதிதாசனுக்கே உண்டு.

பாரதிதாசனின் புரட்சிப் பண்களால் விதவைகளின் கண்ணீர் நின்றது; குழந்தை மணம் நின்றது; கிழவன் மணம் குறைந்து வருகிறது. சமுதாயத்திலே மக்களை அரித்து வந்த மூடநம்பிக்கைகள், அறியாமை முதலியன கதிர் கண்ட பனித்துளிபோல மாய்ந்து வருகின்றன.

தமிழ் மக்களுக்கும் மாணவர் சமுதாயத்துக்கும் கவிதைமேலே ஓர் தனியா வேட்கையும் வெறியும் ஏற்படுத்தியவர் பாரதிதாசனே. இளகி ஒளிரும் வெண்பொன் ஒழுக்கும் ஒண்மையும் திண்மையும் கொண்ட அவர்தம் கவிதைகள் மக்களிடையே நன்கு பரவியுள்ளன.

அதுமட்டுமன்று; பாரதிதாசனின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றித் தோன்றிய இளங் கவிஞர்கள் இன்று மிகப் பலர். அவர்களுள்ளே சிறந்தவர்கள் கவிஞர்களான வாணிதாசன், சுரதா, கண்ணதாசன், முடியரசன், கதி. சுந்தரம் என்பவராவர். பாரதிதாசனைப் பின்பற்றி இன்னும் எத்தனையோ சிறுகவிஞர்கள் கவிதை புனைந்து வருகின்றனர். சுருங்க உரைப்பின் இப்பொழுது தமிழகத்தில் பாரதிதாசனின் கவிஞர் பரம்பரை, ஒன்று வாழ்ந்தும்வளர்ந்தும் வருகிறது. இத்தகைய பெருமை வேறெக் கவிஞருக்கும் இல்லை என்னலாம். தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றிலே ஒரு புரட்சிப் பாதை ஒன்றைத் தொடங்கி வைத்து அதிலே பல கவிஞர்களுக்குத் தலைமை தாங்கி வெற்றி நடைபோட்டு வாழும் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனுக்குத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே ஒரு பெரும் இடம் உண்டு. அந்த இடம் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய இடமாகும்.

4. நாமக்கல் கவிஞர்

முன்னுரை

தமிழகத்துக்கு விடுதலைப் போராட்டத்தால் விளைந்த நன்மைகள் பல. விடுதலைப் போராட்டத்துக்குத் தமிழகந் தந்த கொடைகள் பல; வாரி வழங்கிய வீரர்கள் பலர். அவர்களிலே அரசியல் அறிஞர் உளர்; பேராசிரியர் உளர்; தமிழறிஞர் உளர்; கவிஞர் உளர். அத்தகைய கவிஞர்களிலே ஒருவர் தாம் நாமக்கல் கவிஞர். நாமக்கல் கவிஞர் அவர்கள் விடுதலைப் போராட்டத்துக்குத் தன் கவிதைகளை நன்கு பயன்படுத்தினர். அயலவர் ஆட்சியிலே உரிமை இழந்து, உடைமை இழந்து, செல்வாக்கை இழந்து, கோழைகளாகவும் மோழைகளாகவும் நாட்டுமக்கள் வாழ்ந்தனர்; நிலை தாழ்ந்து தலைகவிழ்ந்து உலவினர்; ஏனைய நாட்டுமக்கள் எல்லோரும் விறு கொண்டு பெருமையோடு வாழ இந்நாட்டு மக்கள் மட்டும் தம் பண்டைப் பெருமை இழந்து பிணம்போல வாழ்ந்தனர். இவ்வாறு உணர்ச்சியற்ற மக்கள் நாமக்கல்லார் தம் விடுதலைச் சுடர்விடும் கவிதைகளைப் படித்தனர்; படிக்கக் கேட்டனர். அவர்தம் நாடி நரம்புகள் எங்கும் நாமக்கல்லார் தம் கவிதைத் தேனிலே குழைத்துக் கொடுத்த விடுதலை உணர்வாம் மருந்து சென்று பரவியது. கூனன் செங்கோலென நிமிர்ந்தான்; கோழை வீரனாக மாறினான்; பூனையென இருந்த மக்கள் புலியென மாறினர். அவ்வளவுகொன்: காய்த்திரு நாட்

டின் அடிமைத் தளையை ஒடித்தெறிய உணர்வு கொண்டனர்; கடலெனக் கவிதை பாடி விரைந்தனர்; கண்ணீரும் செந்நீரும் கொட்டினர். முடிவில் நாடு விடுதலை பெற்றது. தங்களுக்கு விடுதலை யுணர்வு ஊட்டிய கவிதைகளை மாரியெனப் பொழிந்த நாமக்கல் கவிஞரை மக்கள் மனமாறப் போற்றினர்; உச்சிமீது ஏற்றி மெச்சினர். அரசவைக் கவிஞராகவும் ஆக்கி அகமும் முகமும் மகிழலாயினர். இத்தகைய சிறப்பும் சீரும் பேரும் செழிப்பும் கொண்டவராய் இன்றும் நம் மிடையே உலவும் கவிஞர் பெருந்தகையாம் நாமக் கல்லார் அவர்களைப் பற்றியது இக்கட்டுரை.

கவிஞர்தம் வாழ்க்கை வரலாறு

கவிஞர் பிறந்த ஊர் மோகனூர். அவ்வூர் சேல மாவட்டத்தைச் சேர்ந்ததாகும். கவிஞரைப் பெற்ற பெருமை வேங்கடராமன், அம்மணி அம்மையார் ஆகியோரைச் சாரும். கவிஞர் பிறந்தது 1888-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் பத்தொன்பதாம் நாளாகும். கவிஞர் தம் பெற்றோருக்கு எட்டாவது பிள்ளையாகும்.

பிறந்த கவிஞர் பள்ளிப்பருவம் அடைந்தார். கல்வி தொடங்கும் நாள் வந்தது. கவிஞர் வீட்டிலே உற்றாரும் உறவினரும் கூடினர். பெற்றோர் முகத்திலே பெரு மகிழ்ச்சி கூத்தாடியது. வீடே விழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது. அந்த நல்ல நாளிலே பழனி ஆசிரியர், சண்முகனார் கவிஞருக்குக் கல்வி கற்பிக்கத் தொடங் கினார்.

திங்கள் சில உருண்டோடின. கவிஞர் நாமக்கல் சென்று அங்குள்ள நம்மாழ்வார் பள்ளியிற் சேர்ந்தார்.

நடுநிலைப் பள்ளியிலே படிக்கும் பொழுது கவிஞருடன் கணக்குப் பிணக்கம் கொண்டது. ஓவியம் கவிஞர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. எனவே கணக்கில் தவறினர் : கணக்குக்குரிய நேரத்தை ஓவியம் வரைவதிலே கழித்தார். அதனல் ஆசிரியரிடம் கவிஞர் பெற்ற பரிசுகள் பல. பரிசு எது ? பணமா ? நூலா ? பிரம்படிகள் ! கணக்குத் தவிரப் பிற பாடங்களிலே கவிஞர் முதன் மாணக்கராக விளங்கினர்.

மூன்ரும் படிவத்தை முடித்ததும் கவிஞர் கோவையிலே விளங்கிய கல்லூரி ஒன்றிலே நான்காவது படிவத்தில் சேர்ந்தார். நான்காம் படிவத்திலே ஓவிய ஆசிரியராக விளங்கிய கோபாலர் என்பவரால் கவிஞரின் ஓவிய உணர்ச்சி கிளரப்பட்டது. கட்டுரையிலே கவிஞர் முன்னணியிலே நின்ருர். ஆசிரியர் வியந்து கவிஞரைப் புகழ்ந்து இருநூல்களைப் பரிசிலாகவும் அளித்து ஊக்கினர்.

இந்நிலையில் ஆண்டுதோறும் நன்ருய்ப் படித்து வகுப்புக்களை வெற்றியுடன் கடந்து பள்ளி இறுதி வகுப்பை அடைந்தார். தேர்வுக்காலம் நெருங்கியது. கவலை கொண்டு கணக்கைப் படித்தார். ஆங்கிலத்தையும் தமிழையும் ஓரளவுக்கே படித்தார். பயன் ? இறுதியில் தேர்விலே கணக்கில் தேறினர். தமிழும் ஆங்கிலமும் அவரைக் கைவிட்டுவிட்டன. தாய் மொழியிலும் தேருமை கவிஞரை வாட்டியது. மறுபடியும் தேர்வு எழுதினர் ; வெற்றி பெற்ருர்.

உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு முடிந்ததும் கவிஞர் திருச்சியிலே தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஈபர் கல்லூரியிலே

முதல் வகுப்பிலே சேர்ந்தார்; கல்லூரிப் படிப்பிலே ஆர்வம் மிகக் கொண்டார். அதனால் கவிஞரே எல்லாப் பாடங்களிலும் முன்னணியில் நின்றார். என்றாலும் கவிஞரால் கல்லூரிப் படிப்பை முடிக்க முடியவில்லை. இரண்டாவது ஆண்டிலே காதுவலி கவிஞரை வாட்டியது. அறுவைச் சிகிச்சை நடைபெற்றது. காது வலி நின்றது. ஆனால் வலிநின்றபின் காதே செவிடுபட்டது.

இங்கிலையில் கவிஞர் மணமகனானார். மணமகளாகும் பேறு முத்தம்மாள் என்னும் அம்மையாருக்குக் கிடைத்தது.

கவிஞருக்குத் தற்போது வாழ்க்கைப் பொறுப்பு வந்துவிட்டது. வாழ்க்கையை நடாத்தப் பொருள் வேண்டுமல்லவா ? எனவே தந்தையார் தன்மகன் ஏதாவது வேலை செய்து பொருள் ஈட்ட வேண்டும் என்று எண்ணினார்; எண்ணியாங்கு முயன்றார்; முயற்சியின் பயனாகச் சென்னைத் தலைமைக் காவலதிகாரி கவிஞருக்குத் தொடக்கத்திலே காவல் தலைவர் பதவி தருவதாக வாக்களித்தார். கவிஞரின் தந்தைக்கு மகிழ்ச்சி தாங்க முடியவில்லை.

ஆனால் கவிஞருக்குத் தந்தை தேடிய வேலை அறவே பிடிக்கவில்லை. செவிட்டுக் காது, அடிமையை வெறுக்கும் உள்ளம் ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்து கவிஞருக்கு வேலையிலே வெறுப்பை ஏற்படுத்தின. வேலைக்காகச் சென்னை செல்ல வேண்டிய நாள் நெருங்க நெருங்கக் கவிஞருக்கு வருத்தம் மிகுந்தது; தந்தைக்கு மகிழ்ச்சி மிகுந்தது. முடிவில் சென்னை செல்வதற்கு முன்னாள் தந்தைக்குத் தெரியாமல் தமக்கை ஊராம் கரூருக்குச் சென்றுவிட்டார்.

பிறகு தந்தையின் நண்பர் ஒருவர் மூலம் நம் கவிஞருக்கு நில வருமானத்துறையிலே எழுத்தராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. கிடைத்த வேலையையும் கவிஞர் ஒழுங்காகச் செய்யவில்லை; வேலையை விரைவில் முடித்துவிட்டு விளையாடுவார்; வேலையை இடையிலே நிறுத்திவிட்டு ஓவியம் வரைவார். இதனால் மேல் அதிகாரி கவிஞரை வெறுத்தார். அதனால் விரைவிலே கவிஞர் வீடு திரும்பும் நிலை ஏற்பட்டது. வீடு திரும்பிய கவிஞருக்குத் தந்தையார் மணமாலை சூட்டினார். பின்னர் கவிஞர் ஆசிரியரானார். அதுவும் நெடுநாள் நிலைக்கவில்லை.

கவிஞருக்கு நிலையில்லா வாழ்வும் நிம்மதியற்ற நேரமும் கிடைத்தபோதிலும் அவர் தம் ஓவியப் புலமையை வளர்த்துக்கொண்டே வந்தார். கவிஞர் வரைந்த ஓவியங்களுக்கு மதிப்பு மிகலாயிற்று. திலகர், விவேகாநந்தர், இராமகிருட்டினர் போன்றோரின் படங்களைக் கவிஞர் வரைந்தார். இதனால் கவிஞருக்கு மிகுந்த வருவாய் கிடைத்தது.

இந்நிலையில் கவிஞருக்கு இந்தியாவை ஆண்டு கொண்டிருந்த ஐந்தாம் சார்ச் மன்னருக்கு முடிசூட்டு விழா வந்தது. கவிஞர் மன்னர்தம் முடிசூட்டு விழாவுக்குரிய படம் ஒன்றை வரைந்தார். அக்காலை சென்னை மாநிலத்திலேயே சிறந்து விளங்கிய பொறிஇயல் வல்லுநர் திருவாளர் பா. வே. மாணிக்கநாயகர் என்பவரின் தொடர்பு கவிஞருக்கு இருந்தது. நாயகர் அவர்கள் நல்ல தமிழ்ப்பற்றுளரும்கூட. அவருடன் நம் கவிஞர் தாம் வரைந்த முடிசூட்டு விழாப் படத்தை எடுத்துக் கொண்டு டில்லி சென்றார். முடிசூட்டுவிழா

நடந்தது. கவிஞரின் படம் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டது. கண்டார் யாவர் கண்கள் வியப்பிலே மிதந்தன. தங்கப் பதக்கம் பரிசாகத் தரப்பட்டது.

நாடே கவிஞரைப் புகழ்ந்தது. மறுமுறை திருச்சியிலே நடந்த மாநாடு ஒன்றிலேயும் கவிஞர் படங்கள் பரிசு பல பெற்றன. இவ்வாறு ஓவியப்புலமை கவிஞருக்கு அளித்த பரிசுகள் மிகப்பலவாகும்.

வங்காளப் பிரிவினை ஏற்பட்ட காலத்தே நாடெங்கும் கிளர்ச்சி பல நடைபெற்றன. கோகலே, திலகர் போன்றோரின் உரைகள் விடுதலைத் தீக்கு விறகாக அமைந்தன. அந்தத் தீயிலே கவிஞரும் வீழ்ந்தார். அவ்வாறு வீழ்ந்தவர் பிறகு எழவில்லை. விடுதலையுணர்வு கவிஞரை வெறியராக்கியது. கவிஞர் ஊர் பல சென்றார்; வீரப் பேச்சுக்களை நிகழ்த்தினார். மக்கள் பலாப்பழத்தை ஈக்கள் மொய்ப்பது போலக் கவிஞரை மொய்த்தனர். விடுதலைப் போரை நடத்தும் இயக்கத்துக்குப் பலதடவை பொருள்களைத் திரட்டித் தந்தார். அவ்வப்போது நடைபெற்ற அரசியல் மாநாடுகளுக்குச் செயலாளராகவும், தலைவராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இந்தியில் விடுதலை இயக்கம் பிளவுண்டது. திலகர் கட்சி, கோகலே கட்சி என்ற இரு கட்சிகள் ஏற்பட்டன. கவிஞர் முன்னவர் கட்சியை ஆதரித்தார். அதனால் பின்னவர் கட்சியைச் சேர்ந்த காந்தியைக் கவிஞருக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆனால் பின்னர் காந்தியின் உண்மை வாக்கிலும் தூய போக்கிலும் கவிஞர் மனம் பறிகொடுத்தார்; காந்திப் பித்தரானார். பிறகு கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற மாநாட்டுக்குச் சென்றார். அங்குக்

கப்பலோட்டிய தமிழர் வ. உ. சி., முனிவர் சுத்தானந்த பாரதியார் முதலிய பெரியவர்களின் நட்புக் கவிஞருக்கு ஏற்பட்டது. நாள் பல சென்றன. பொதுமக்கள் கவிஞரின் தொண்டை உணர்ந்தனர்; போற்றினர். அதனுல் கவிஞர் போட்டியின்றிச் சேலம் நகராண்மைக் கழகத்து உறுப்பினரானுர். ஒருமுறை கவிஞர் ஓராண்டுக் காலம் வேலூர்ச் சிறையிலே வாடினுர்.

கவிஞர் நாட்டு வாழ்வில் ஈடுபட்ட காலத்தே நாடகத்திலும் ஈடுபாடு கொண்டார்; நாடகத்திலே பாடப்படும் சந்தப் பாக்கள் கவிஞர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. அதனுல் கவிஞரும் பல நாடகத்துக்குரிய இசைப் பாக்களை ஆக்கினுர். அக்காலே நாடக உலகிலே மன்னராகத் திகழ்ந்த கிட்டப்பாவுக்குக் கவிஞர் பாடல்கள் என்ருல் தனி விருப்பம். பிறகு பாடல் பல கவிஞர் யாத்தார்.

அக்காலத்தே ஒருமுறை தூத்துக்குடி மாநகரிலே கோகலே கவிதைப் போட்டி ஒன்று நடைபெற்றது. கவிஞர் அதிலே கலந்தார். பரிசும் பெற்ருர். பிறகு பல சிறந்த கவிதைகளை இயற்றலானுர்.

கவிஞரின் கவிதைகளிலே ஈடுபட்ட மக்கள் அவரை நாமக்கல் கவிஞர் என்ற பட்டப் பெயரிட்டு அழைத்தனர். அப்பெயரே பின்னர் பரவலாயிற்று. இராசகோபாலாச்சாரியார் போன்றவர்கள் கவிஞரின் பாடல்களிலே ஈடுபட்டுப் புகழலானுர்கள். கவிஞரின் "கத்தியின்றி இரத்தமின்றி" என்ற பாடல் அவரைத் "தேசியக் கவி" யாக்கிற்று.

கவிஞர் யாத்த நூல்கள்

நாமக்கல் கவிஞர் தனது பாமாலைகளால் தமிழன்னையைப் பலபடப் போற்றியுள்ளார். தமிழகக் கவிஞர்களிலே, அஃதாவது இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிஞர்களிலே புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்களுக்கு அடுத்தபடியாக அதிகமான தமிழ் நூல்கள் எழுதிய பெருமை நாமக்கல் கவிஞருக்கு உண்டு. ஆனால் தமிழகக் கவிஞர்களிலே ஏனைய கவிஞர்களுக்கு இல்லாத ஒரு பெருமை, சிறப்பு இக் கவிஞருக்குண்டு. அது எது ?

ஏனைய கவிஞர்கள் எல்லோரும் கவிதை நூல்களைத் தான் நிறைய எழுதினரே தவிர உரைநடை நூல்களை அவ்வளவாக எழுதவில்லை. பாரதிதாசனுரைப் பொறுத்த அளவிலே, ஓர் முப்பது பக்கமே உரைநடை எழுதியிருக்கிறார். தேசிக விநாயகம் பிள்ளையவர்கள் உரை நடை நூல் ஒன்றே எழுதியுள்ளார். ஆனால் நாமக்கல் கவிஞர் உரைநடையிலே பெரும்பெரும் நூல்கள் எழுதியுள்ளார். அவைகளிலே இரண்டு நூல்கள் மட்டும் மிகச் சிறந்த நூல்களாகும். அவ்விரண்டு நூல்களில் ஒன்று திரைப்படமாக்கப்பட்டு வெற்றியோடு ஓடியது நாமறிந்த தொன்றே. தமிழன் இதயம், கீர்த்தனைகள், தமிழ் மொழியும் தமிழரசும், தாயார் கொடுத்த தனம், தமிழ்த்தேன், சங்கொலி, கவிஞன் குரல், இசைத்தமிழ், அவளும் அவனும், இலக்கிய இன்பம், காந்தி அஞ்சலி, என்கதை, மலைக்கள்ளன், காந்தீய அரசியல், வள்ளுவர் உள்ளம், திருவள்ளுவர் திடுக்கிடுவார், ஆரியராவது திராவிடராவது, பிரார்த்தனை, அரவணை சுந்தரம், சங்கிலிக் கறுப்பன் முதலியவை தமிழ்ப் பெருமக்களுக்குக் கவிஞர் அளித்த பரிசுகளாம். இன்னும் பல பரிசுகளையும் கவிஞர் அளிப்பார் என நாம் எதிர்பார்ப்பின் அது பிழையன்றாம்

மேற்குறிப்பிட்ட நூல்களிலே கவிஞர்க்குப் பெரும் புகழும் கவிதை, உரைநடை ஆகிய இருதுறைகளிலும் அள்ளித் தந்த பெருமை தமிழன் இதயம், அவனும் அவளும் என்ற கவிதை நூல்களுக்கும், மலைக்கள்ளன், இலக்கிய இன்பம் என்ற உரை நடைக்கும் போய்ச் சேரும். ஏனையவை காலவெள்ளத்திலே நிற்கும் ஆற்றல் பெற்றவை அல்ல.

தமிழன் இதயம் என்ற நூல் ஒரு பாத்தொகுதி ஆகும். பெரும்பாலும் விடுதலைப் போராட்டத்தின் போது கவிஞர் அவர்களால் நாட்டு மக்களுக்கு விடுதலை வெறி உண்டாக்கப் பாடிய பாடல்களும், காந்தி, வ. வே. சு., வ. உ. சி., பாரதி போன்ற பிற விடுதலை வீரர்களைப் பற்றிப் பாடிய பாடல்களும், கம்பர்விழாப் போன்ற விழாக்களின் போது பாடிய பாடல்களும், பிற சிறப்பான நிகழ்ச்சிகளின் போது பாடிய பாடல்களும் சேர்ந்த தொகுதியே தமிழன் இதயம் என்ற நூலாகும்.

நாமக்கல் கவிஞரை நாட்டுமக்களுக்கு முதன்முதல் அறிமுகப்படுத்திவைத்த நூல் அந்நூலே. நாட்டு மக்களுக்கு விடுதலை உணர்வை விடம்போல ஏற்றிய நூலும் அதுவே. நாட்டுமக்களுக்கு என்றும் கவிஞரை நினைவு படுத்திக் கொண்டிருக்கும் நூலும் அதுவே. நாட்டு மக்களின் நெஞ்சத்திலே கவிஞருக்கு அழியாத ஓர் இடம் அமைத்துக் கொடுத்த பெருமையை யுடையதும் அந்நூலே.

அவனும் அவளும் என்பது உரைப்பாட்டு மடையால் ஆக்கப்பட்ட ஒரு நெடுங்கதையாகும்(நாவல்). காலஞ்சென்ற கவிஞர் பாரதியாருக்குப் பல வேட்கை

கள் உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று "எளிய சொற்கள், எளிய நடை, மக்களை எளிதிலே கவரவல்ல இனிய ஒலி நயம், ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலே பல கவிதை நூல்கள். உருவாக்கப்படல் வேண்டும்; அவ்வாறு செய்து தருவோன் தமிழ் மொழிக்குப் புத்துயிர் நல்கிய வித்தகன் ஆவான்" என்பதாகும். பாரதியார் அவ்வேட்கையின் காரணமாகவே 'குயில்' பாடினார்; 'பாஞ்சாலி சபதம்' செய்தார்; 'கண்ணன் பாட்டுப்' பாடினார்.

பாரதியார் கொண்ட இதே வேட்கையை நாமக்கல் கவிஞரும் கொண்டார்; அதுமட்டுமன்று; அந்த வேட்கையை வினைப்படுத்தவும் வேண்டும் என எண்ணினார். வேட்கை, வினைப்படுத்தும் எண்ணம் ஆகிய இரண்டினுக்கும் பிறந்த செல்வக் குழந்தையே "அவனும் அவளும்" என்ற கவிதை நெடுங்கதை யாகும்.

இந்நூல் படிக்கச் சுவை மிக்கதாகும்; கதைப் போக்கு நன்கு அமைந்துள்ளது. பா நடை ஓரளவுக்குத் தங்கு தடையின்றிச் செல்லுகிறது. எல்லோரும் படித்துச் சுவைக்க வேண்டியதொரு சீரிய நூல் இது என்பதில் ஐயமில்லை.

மலைக்கள்ளன் என்பது உரைநடையில் அமைந்த ஓர் அழகிய நெடுங்கதையாகும். தமிழகக் கவிஞர்களிலேயே இவ்வளவு அழகிய ஒரு நெடுங்கதை (நாவல்) நூல் எழுதியவர் நாமக்கல் கவிஞரே. நூலைப் படிக்க எடுத்துவிட்டால் உணவை மறப்போம்; உறக்கத்தைத் துறப்போம்; இடி விழுந்தாலும் அசையோம். நூலை முடித்தால் ஒழிய நாம் எழுந்திரோம்.

அந்த அளவுக்கு மலைக்கள்ளனின் கதைப் போக்கு அமைந்துள்ளது. கதைப்போக்கு மிகவும் சுவையுள்ளது. ஒரு நிகழ்ச்சி முடிந்த பின்னர் அடுத்து நடைபெறுவது எது என்பதை அறியப் பெரிதும் நாம் ஆசை கொள்வோம். நிகழ்ச்சிகள் மிகவும் அழகாகப் பின்னிப் பிணைந்து செல்லுகின்றன. ஒரு நிகழ்ச்சியின் முடிவிலேயே மற்றொரு நிகழ்ச்சிக்குரிய விதை விதைக்கப்பட்டுள்ளது. அது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

மலைக்கள்ளனின் அருமையை அறிந்த திரைப்பட உலகத்தார் அதைத் திரையிட்டு நாட்டு மக்கள் அனைவரும் கண்டு களிக்க எண்ணினர். அதற்குத் திரைக் கதை வசனம் கலைஞர். மு. கருணாநிதி அவர்கள் எழுதித் தந்தார். புரட்சி நடிகர் நடித்தார். படம் வெளிவந்து பல்லாயிரம் மக்களின் பாராட்டுதலைப் பெற்றது.

மேலை நாட்டிலே, குறிப்பாக ஆங்கில நாட்டிலே கவிஞர்களாக விளங்கியவர்களே இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களாகவும் விளங்கியதுண்டு. அவ்வாறு விளங்கியவர்களிலே குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புடையவர்கள் காலரிட்ச், மாத்யூ அர்னல்டு, வேர்ட்ச்வொர்த்து என்பவராவர்.

அவர்களைப் போன்ற திறனாய்வுக் கவிஞர்கள் தமிழகத்திலே நாமக்கல் கவிஞரைத் தவிர வேறுயாரும் இல்லை என்று கூறிவிடலாம். நாமக்கல் கவிஞரின் திறனாய்வுத் திறத்தை வெளிப்படுத்தும் நூலே 'இலக்கிய இன்பம்.'' என்பதாகும்.

இந்நூல் கம்பன் கவித்திறத்தைக் கவிஞர் சுவைத்த முறையைக் காட்டும் நூலாகும். இதன் மூலம் கவிஞருக்குப் பாட மட்டுமன்று, பிறர் பாடிய பாக்களைச் சுவைக்கவும் முடியும், சுவைத்த முறையை உரை நடையில் பிறர்க்கு எழுதிக் காட்டவும் முடியும் என்பதை நாமக்கல் கவிஞர் அவர்கள் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளார்கள். திறனாய்வுக்கலை வரலாற்றில் இந் நூல் ஓர் சிரிய இடத்தைப் பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கவிஞரவர்கள் அண்மையிலே திருக்குறளுக்கு ஒரு புத்துரை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அதனைப் பல பேரறிஞர்களும் புகழ்ந்துள்ளனர். அவ்வுரைமூலம் கவிஞரவர்கள் திருக்குறளிடத்திலே கொண்ட ஈடுபாடும், அதிலே அவர்கள் அடைந்த புலமையும் நன்கு விளங்கும்.

இலக்கிய நயம்

பாட்டுக்களுக்கு உயிரும் ஓட்டமும் அளிக்க வல்லது ஒலியாகும் (Rhythm). உரைநடையினின்றும் பாட்டைப் பிரித்துக் காட்ட வல்லதும் இந்த ஒலியே. பாட்டின் உயிர்போல விளங்குவதும் இந்த ஒலியே. பாட்டின் பொருள் ஒருவனுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். அந்தப் பாட்டின் கருத்து, கேட்போர்க்கு விளங்காமல் போகலாம். ஆனால் அந்தப் பாட்டில் என்ன உணர்ச்சி யடங்கியுள்ளது என்பதைப் பாட்டைப் படிப்போரும் கேட்போரும் தெள்ளத் தெளிய உணர்ந்து கொள்ள முடியும். அவ்வாறு கற்றாரும் கல்லாதாரும் பாட்டில் தேக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள உணர்ச்சியை நன்கு உணர்ந்துகொள்ள வைப்பது, உணருமாறு செய்வது

பாட்டிலே ஊடுருவி நிற்கும் ஒலியமைப்பே யாகும். ஒலியமைப்புக்கு அந்த ஆற்றல் அமைந்து கிடப்பது அறிந்து இன்புறுதற்குரியதாகும். உறங்காது ஒலமிடும் குழந்தையை அப்படியே ஆழ்ந்து உறங்கச் செய்வது இந்த ஒலியே. போர்க்களத்திலே வீரமூட்டுவதும் இந்த ஒலியே; கலிங்கத்துப் பரணியிலே இந்த ஒலியின் ஆற்றலையும் அருமையையும் நன்கு கண்டு களிக்கலாம்.

இத்தகைய ஒலிக்குப் பொதுமக்கள் எளிதிலே வயப்படுவர். அவர்களை வயப்படுத்தி விடுதலைப் போராட்டத்திலே ஈடுபடுத்த எண்ணிய நாமக்கல் கவிஞரவர்கள் அவர்கள் உள்ளத்தை எளிதிலே கவர்ந்து இயக்கவல்ல எளிய சந்தங்களை அமைத்துப் பாடல்கள் பல இயற்றினார். நாமக்கல்லார் பாடல்களிலே ஓசைச் சிறப்பே குறிப்பிடத்தக்கது.

"தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு
தனியே அவற்கொரு குணமுண்டு
அமிழ்தம் அவனுடைய மொழியாகும்
அன்பே அவனுடைய வழியாகும்."

"படித்துப் பழகாத பாமரருக்கும்
பாடிப் பருகஅதில் சேம மிருக்கும்
ஒடித்துப் பொருள்பிரிக்கும் சந்திகளில்லை ;
ஊன்றிப் பதங்கூட்டும் பந்தனமல்ல."

"மக்களை வதைத்திடும்
மனைவியை உதைத்திடும்
துக்கமான கள்ளினைத்
தொலைப்பதே துரைத்தனம்."

நாமக்கல் கவிஞர் அவர்கள் பாடிய சந்தப் பாட்டுக் களிலே மிகவும் சிறந்த பாட்டு என்று நாட்டு மக்களால் பாராட்டப் பட்ட பாட்டு வருமாறு :—

" கத்தியின்றி ரத்தமின்றி
யுத்தமொன்று வருகுது
சத்தியின் நித்தியத்தை
நம்பும்யாரும் சேருவீர் (கத்தி)

ஒண்டியண்டி குண்டுவிட்டு
உயிர்பறித்தலின்றியே
மண்டலத்தில் கண்டிலாத
சண்டையொன்று புதுமையே"

இந்தப் பாடல் 1930-ஆம் ஆண்டிலே காந்தி யடிகள் தொடங்கிய உப்புக் காய்ச்சுப் போராட்டத்தின் போது பாடப்பட்ட பாடல் இதுவாகும்.

அக்காலத்தே இப்பாடல் மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றது. மேலும் பல இளைஞர்களை இப்போராட்டத் திலே ஈடுபடுத்திய பெருமையும் இப்பாடலையே சாரும்.

முடிவுரை

விடுதலைப் போரிலே விளைந்த பயன்களுள் ஒன்று நாமக்கல் கவிஞர் தோன்றியமையாகும். மாண்பு மிகு இக் கவிஞருக்கு விடுதலை பெற்ற அரசாங்கம் 'அரச வைக் கவிஞர்' என்ற பட்டத்தை அளித்துப் பெரு மைப் படுத்தியது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

வாழ்க நாமக்கல் கவிஞர்!

PUBLIC LIBRARY

CONNEMARA PUBL[illegible]
7 JUL [illegible]